

**TÜRKİYE'DE EĞİTİM FAKÜLTELERİ MÜZİK EĞİTİMİ
ANA BİLİM DALLARINDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE
EN ÇOK KULLANILAN BAŞLANGIÇ METOTLARININ
KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ**

Ahmet FELEK

**Yüksek Lisans Tezi
Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı
Yrd. Doç. Dr. Barış Demirci
2012**

(Her Hakkı Saklıdır)

T.C
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

**TÜRKİYE'DE EĞİTİM FAKÜLTELERİ MÜZİK EĞİTİMİ ANA
BİLİM DALLARINDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE EN ÇOK
KULLANILAN BAŞLANGIÇ METOTLARININ
KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ**

(The Comparative Analysis of the Beginning Methods Commonly Used in
Violoncello Education in the Departments of Music Education in the
Faculties of Education)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ahmet FELEK

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Barış DEMİRCİ

Erzurum
HAZİRAN, 2012

KABUL VE ONAY TUTANAĞI

Yrd. Doç. Dr. Barış DEMİRCİ danışmanlığında, Ahmet FELEK tarafından hazırlanan “Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının Karşılaştırmalı Analizi” başlıklı çalışma 18 / 06 /2012 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Barış DEMİRCİ

İmza:

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Gökalp PARASIZ

İmza:

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Hasan Tahsin SÜMBÜLLÜ

İmza:

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylıyorum.

.. / .. /

Prof. Dr. H. Ahmet KIRKKILIÇ
Enstitü Müdürü

TEZ ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “ Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının Karşılaştırmalı Analizi” başlıklı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden olduğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve onurumla doğrularım.

Tezimin kâğıt ve elektronik kopyalarının Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım.

Lisansüstü Eğitim-Öğretim yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca gereğinin yapılmasını arz ederim.

Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.

Tezim sadece Atatürk Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.

Tezimin yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin tamamı her yerden erişime

açılabilir.

.... / /

Ad Soyad : Ahmet FELEK

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TÜRKİYE’DE EĞİTİM FAKÜLTELERİ MÜZİK EĞİTİMİ ANA BİLİM DALLARINDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE EN ÇOK KULLANILAN BAŞLANGIÇ METOTLARININ KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Ahmet Felek

2012, 78 Sayfa

Bu araştırma; Türkiye’de eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarını ve bu metotların karşılaştırmalı analizini yaparak, aralarındaki ilişkisel durumu, benzer ve farklı yönlerini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Türkiye’deki eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında görev yapmakta olan on öğretim elemanına, viyolonsel eğitiminde en çok kullandıkları başlangıç metotlarının hangileri olduğunu belirlemeye ilişkin anket uygulanmış ve en çok kullanılan metotlar tespit edilmiştir.

Araştırmada tarama modeli kullanılmış, elde edilen veriler içerik analizi ve karşılaştırmalı analiz yöntemleri kullanılarak çözümlenmiştir.

Araştırmanın evrenini; Türkiye’deki eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi ana bilim dalları oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise; anketlere cevap veren on üniversitenin müzik eğitimi ana bilim dalları oluşturmaktadır.

Araştırma sonucunda; Türkiye’de müzik eğitimi anabilim dallarında en çok kullanılan başlangıç metotlarının Friedrich Dotzauer, Sebastian Lee ve Joseph Werner olduğu tespit edilmiş olup, metotların öğretim yöntem ve teknikleri bakımından benzer ve farklı yönlerinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Viyolonsel Eğitimi, Başlangıç Metotları, İçerik Analizi

ABSTRACT
MASTER'S THESIS
THE COMPARATIVE ANALYSIS OF THE BEGINNING METHODS
COMMONLY USED IN VIOLONCELLO EDUCATION IN THE
DEPARTMENTS OF MUSIC EDUCATION IN THE FACULTIES OF
EDUCATION

Ahmet FELEK

2012, 78 Pages

The aim of this study is to analyse the beginning methods commonly used in violoncello education in the faculties of education, departments of music education and to determine the differences and similarities between these methods by making a comparative analysis. Questionnaire was applied to ten instructors teaching in the departments of music education in the faculty of education to determine which beginning methods are used most in violoncello education. The most used methods were determined.

In this study screening model was used and acquired data was analyzed by the content analysis and the comparative analysis methods.

Population of the study includes the departments of music education in the education faculties in Turkey. Sample group consists of the instructors filling questionnaires in the departments of music education of ten universities.

As a result of the study, it is determined that the beginning methods commonly used in violoncello education in the faculty of education, departments of music education are Friedrich Dotzauer, Sebastian Lee, and Joseph Werner. It is pointed out that methods have similarities and differences in terms of teaching methods and techniques.

Key Words: Violoncello Education, Beginning Methods, Content Analysis

ÖNSÖZ

Bu araştırma Türkiye’de Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında bireysel çalgı (viyolonsel) eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarını tespit etmek ve bu metotların içerik bakımından karşılaştırmalı analizini yapmak amacı ile hazırlanmıştır. Araştırmanın her aşamasında katkı sağlayan değerli danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Barış DEMİRCİ’ye ve sayın Yrd. Doç. Dr. Gökâlç PARASIZ hocama ve sayın Yrd. Doç. Dr. Hasan Tahsin SÜMBÜLLÜ hocama sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca bu çalışma boyunca yardımlarını esirgemeyen değerli arkadaşlarım Tuncay ARAS ve Deniz ARAS’a, gösterdirdiği sabır ve verdiği destek için değerli eşim Gülşan TÜFEKÇİ FELEK’e teşekkür ederim.

Erzurum - 2012

Ahmet FELEK

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY TUTANAĞI	i
TEZ ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
ÖNSÖZ	v
TABLOLAR DİZİNİ	x
ŞEKİLLER DİZİNİ	xi

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	3
1.1.1. Alt Problemler	3
1.2. Araştırmanın Amacı	3
1.3. Araştırmanın Önemi	4
1.4. Varsayımlar	5
1.5. Sınırlılıklar	5
1.6. Tanımlar	5

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALARA	10
2.1. Çalışılan Konu İle İlgili Kuramsal Çerçeve	10
2.1.1. Eğitim	10
2.1.2. Sanat Eğitimi	10
2.1.3. Müzik	11
2.1.4. Müzik Eğitimi	12
2.1.5. Çalgı Eğitimi	12
2.1.6. Viyolonsel Tarihçesi	13
2.1.7. Tez İçerisinde İncelenen Kitapların Yazarlarının Kısa Yaşam Öyküleri	15
2.1.7.1. (Justus Joann) Friedrich DOTZAUER	15

2.1.7.2. Sebastian LEE	16
2.1.7.3. Gregor Joseph WERNER.....	16
2.2. Çalışılan Konu İle İlgili Yapılan Araştırmalar.....	17

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YÖNTEM	21
3.1. Araştırma Yöntem ve Modeli.....	21
3.2. Evren ve Örneklem	22
3.3. Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması	22
3.4. Verilerin Analizi	23

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR VE YORUMLAR	24
4.1. Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotları Hangileridir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar	24
4.2. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar	26
4.2.1. Dotzauer Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular	26
4.2.1.1. Viyolonsel in fiziksel yapısına ilişkin bulgular.....	26
4.2.1.2. Viyolonsel in tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular.....	27
4.2.1.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular	28
4.2.1.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular	29
4.2.1.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular.....	29
4.2.1.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular	31
4.2.1.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular	31
4.2.1.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular	34
4.2.1.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular.....	34

4.2.1.10. Etüt ve alıştırılmalarda kullanılan majör ve minör tonların belirlenmesine ilişkin bulgular.....	35
4.2.1.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular.....	35
4.2.2. Sebastian Lee Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular.....	35
4.2.2.1. Viyolonselın fiziksel yapısına ilişkin bulgular.....	35
4.2.2.2. Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular.....	37
4.2.2.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular.....	37
4.2.2.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular.....	39
4.2.2.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular.....	39
4.2.2.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular.....	41
4.2.2.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular.....	41
4.2.2.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular.....	46
4.2.2.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular.....	46
4.2.2.10. Etüt ve alıştırılmalarda kullanılan majör ve minör tonların belirlenmesine ilişkin bulgular.....	46
4.2.2.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular.....	46
4.2.3. Joseph Werner Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular.....	47
4.2.3.1. Viyolonselın fiziksel yapısına ilişkin bulgular.....	47
4.2.3.2. Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular.....	48
4.2.3.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular.....	48
4.2.3.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular.....	51
4.2.3.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular.....	51
4.2.3.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular.....	53
4.2.3.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular.....	53
4.2.3.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular.....	55
4.2.3.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular.....	58
4.2.3.10. Etüt ve alıştırılmalarda kullanılan majör ve minör tonlara ilişkin bulgular.....	58
4.2.3.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular.....	58

4.3. Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Karşılaştırmalı Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	58
4.3.1. Fiziksel Yapısına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması.....	58
4.3.2. Viyolonsel Tellerinin İsimlendirilmesi ve Ses Genişliğine Göre Kullanılan Anahtarların Belirlenmesine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	59
4.3.3. Yay Tutuşu ve Yay Tekniklerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması.....	59
4.3.4. Yay Çalışmalarına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması.....	59
4.3.5. Sol El Tekniklerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	59
4.3.6. Metotların Hangi Tel ve Hangi Pozisyondan Başladığına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	60
4.3.7. Sağ El ve Sol El Tekniklerinin Bir Arada Kullanılmasına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	60
4.3.8. Metotlarda Kullanılan Pozisyonlara İlişkin Bulguların Karşılaştırılması.....	60
4.3.9. Metotlarda Yer Alan Ritimsel Öğeler ve Ölçü Sayılarına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	61
4.3.10. Metotlarda Yer Alan Etüt ve Alıştırılmalarda Kullanılan Majör ve Minör Tonlara İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	58
4.3.11. Metotlarda Kullanılan Hız ve Nüans Terimlerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması	58

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	66
5.1. Sonuçlar	66
5.1.1. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Ana bilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotları Hangileridir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar	66
5.1.2. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar	66

5.1.3. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Karşılaştırmalı Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar	70
5.2. Öneriler	72
KAYNAKÇA.....	73
EKLER.....	75
ÖZGEÇMİŞ	78

TABLolar DİZİNİ

Tablo 4.1. Kullanılan başlangıç metotlarının üniversitelere göre kullanım sıklıklarının dağılımı	24
Tablo 4.2. En çok kullanılan başlangıç metotlarının üniversitelere göre sıklık dağılımı	25
Tablo 4.3. Metotlarda kullanılan ölçü sayılarının dağılımı.....	61
Tablo 4.4. Metotlarda kullanılan tonların dağılımı	62
Tablo 4.5. Metotlarda kullanılan hız terimlerinin dağılımı.....	63
Tablo 4.6. Metotlarda kullanılan nüans terimlerinin dağılımı	64

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 4.1. Dotzauer başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanmasına ilişkin görsel.....	26
Şekil 4.2. Dotzauer başlangıç metodunda viyolonselın registerine (ses genişliği) göre kullanılan açkılara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına ilişkin üç oktavı içeren gamlara ilişkin görsel.....	27
Şekil 4.3. Dotzauer başlangıç metodunda viyolonsel ile ilgili duruş, tutuş, oturuş'a ilişkin genel bir görsel.....	28
Şekil 4.4. Dotzauer başlangıç metodunda başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller.....	28
Şekil 4.5. Dotzauer başlangıç metodunda I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	29
Şekil 4.6. Dotzauer başlangıç metodunda I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel	30
Şekil 4.7. Dotzauer başlangıç metodunda Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller	30
Şekil 4.8. S. Lee başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanmasına ilişkin görsel	36
Şekil 4.9. S. Lee başlangıç metodunda başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	37
Şekil 4.10. S. Lee başlangıç metodunda teller üzerinde yayın nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel	38
Şekil 4.11. S. Lee başlangıç metodunda teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel	38

Şekil 4.12. S. Lee başlangıç metodunda I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	39
Şekil 4.13. S. Lee başlangıç metodunda I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel	40
Şekil 4.14. S. Lee başlangıç metodunda Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	40
Şekil 4.15. Werner başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanmasına ilişkin görsel	47
Şekil 4.16. Werner başlangıç metodunda viyolonselın registerine (ses genişliği) göre kullanılan açkılara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına ilişkin üç oktavı içeren gamlara ilişkin görsel.....	48
Şekil 4.17. Werner başlangıç metodunda başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	49
Şekil 4.18. Werner başlangıç metodunda teller üzerinde yay tutuşunun nasıl olması gerektiğine ilişkin görsel	49
Şekil 4.19. Werner başlangıç metodunda teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller	50
Şekil 4.20. Werner başlangıç metodunda I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	51
Şekil 4.21. Werner başlangıç metodunda I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel	52
Şekil 4.22. Werner başlangıç metodunda IV. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	52
Şekil 4.23. Werner başlangıç metodunda Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.....	53

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ

Bireyleri yetiştirme, geliştirme, yönlendirme ve geleceğe yönelik hazırlamayı amaçlayan en etkili sürece eğitim denir. Ertürk (1972)'e göre, “bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir.”

“Çağdaş eğitim, sanat eğitimi, bilim eğitimi ve teknik eğitimi ile bunları birbirleriyle buluşturan, bağdaştıran, birleştiren, kaynaştıran, tamamlıştıran ve bütünleştiren felsefe eğitiminin bir bileşimidir. Bu bağlamda çok yönlü, çok boyutlu bir bütün olan çağdaş eğitimin dört ana bileşeninden birini sanat eğitimi oluşturur” (Uçan, 2005, s.390).

Sanat, insanın varlık koşullarından biri, varoluşun bir ifadesidir, insanın “doğal-yaşam bilgisi”nden kaynaklanan ve öbürleri gibi, bir insan eylemi olan “sanatsal bilgi”, “bilimsel” ve “teknik” bilgilerle insan yaşamının vazgeçilmez ögesidir. Sanatın insan yaşamındaki vazgeçilmez işgörüleri (fonksiyonları), onun, hem etkili bir “eğitim aracı” , hem geçerli bir “eğitim yolu”, hem de önemli bir “eğitim alanı” haline gelmesine sebep olmuştur. Bu nedenledir ki, gençlik sanatsız kalamaz, sanatsız bırakılamaz! Gençliğin sanatsız kaldığı durumlarda, “yaşam ve gelişim damarlarından biri kopmuş demektir!” O halde, gençliğin yaşamı ve eğitimi sanatsız olamaz! (Uçan, 2005, s.174). İnsanların sanatla tanışması, sağlanan olanaklarla ve aldıkları sanat eğitimiyle birebir ilgilidir.

“Sanat eğitimi, çocuk ve gençlerin kültürü özümseme ve yorumlayabilmelerine, duygu ve düşüncelerini ifade edecek özgün anlatım biçimleri oluşturmalarına, durumlara ve olaylara bakış açıları geliştirebilmelerine katkıda bulunur”(Abacı, 2007, s.8).

“Sanat eğitiminin çağdaş eğitimin temel boyut ya da öğelerinden biri olduğu göz önünde bulundurulursa, onun yaygınlaştırılmasının ne denli önem taşıdığı daha kolay anlaşılabilir. Sanat eğitimi her yaş kesimindeki bireylerin birer bütün olarak en üst düzeyde gelişmelerinde etkin bir rol oynar. Sanat eğitimi yoluyla bireyin duyuşsal,

devinişsel ve bilişsel gelişimi hızlandırılır, zenginleştirilip güçlendirilir” (Uçan, 2005, s.143).

Cumhuriyet döneminde çağdaş eğitim anlayışını esas alan sanat eğitimi de, Osmanlı döneminden bu yana edinilen sanatsal bilgi birikimlerinin çeşitli şekillerinden yararlanmış, Atatürk’ün görüş ve düşünceleri doğrultusunda en üst seviyeye ulaşmaya çalışmıştır. Bu nedendir ki Cumhuriyetin ilk yıllarında yapılan en büyük atılım ve yeniliklerden biri de müzik eğitimi alanında olmuştur.

“Müzik eğitimi bireylerin zihinsel ve bedensel özelliklerini buluşturma, biçimlendirme ve müziksel kişilik oluşturma sürecidir” (Demirci, 2009, s.3).

“Müzik eğitimi, temelde, müziksel etkinlik ve etkileşimler yoluyla bireyin ve giderek toplumun estetik gereksinimlerini karşılamaya, yaratma güdüsünü doğurmaya, beğenisi (zevkini) geliştirmeye, içinde yaşanan doğal, toplumsal ve kültürel gerçekliğe (çevreye) daha duyarlı ve uyarlı olmasını sağlamaya yönelik davranış değişiklikleri oluşturmayı amaçlar” (Uçan, 2005, s.176).

“Bütün bu gelişmelerin temelinde yatan ve ulaşılmak istenilen müzik eğitimi; Öğrencinin müziksel algılama yeteneğini farklılaştırıp, çeşitlendirmeli, öğrenciyi belli koşullandırmaların ürünü olan tek yanlı müzik yapma ve dinleme alışkanlıklarından kurtarmalı, öğrenciyi müziğin çok yönlü tını özelliklerine, yapı taşlarına, kuruluş biçimlerine ve etkileme durumlarına hazırlamalı, bilinç ve eleştirme gücü kazandırmalı, müzik araç-gereci seçiminde yardımcı olarak bireysel yeteneklerini geliştirmeli, değişik türdeki müzik etkinlik ve çalışmalarına katılımını sağlamalıdır” (Küçüköncü, 2010, s.103).

Müzik eğitiminin en önemli boyutlarından biriside çalgı eğitimidir. Çalgı eğitimi, müzik öğretmeni yetiştirme programının çok önemli ve temel alanlarından biridir. Çalgı eğitimi olmadan yapılan bir müzik eğitimi düşünülemez. Bir başka deyişle, “müzik eğitiminin temel boyutlarından biri olan çalgı eğitiminin yapılmadığı durumlarda müzik eğitimi ya eksik, ya yetersiz, ya da yeterince sağlam ve tutarlı olamaz” (Uçan, 1994, s.47).

İyi bir çalgı eğitiminin yapılabilmesi için öncelikle amaç doğrultusunda hazırlanmış bir ders programı ve bu programı uygulayacak öğretim elemanlarına ihtiyaç

vardır. Bu amaç, çalgı eğitiminin bir alt boyutu olan yaylı çalgılar eğitiminde viyolonsel eğitimi içinde geçerlidir.

Türkiye'deki viyolonsel eğitiminin ortak bir program dahilinde uygulanmadığı düşünülmektedir. Dolayısı ile müzik eğitimi çalgı derslerinde kullanılan başlangıç metotları farklılık göstermektedir. Bu araştırma da, viyolonsel eğitiminde kullanılan başlangıç metotları tespit edilmiş, içerik analizleri ve karşılaştırmalı analizleri yapılarak, aralarındaki ilişki durum tespit edilmeye çalışılmıştır. Böylece çalgıyı çalabilmeye yönelik bilgileri öğrenciye aktarıp, öğretim yöntem ve teknikleri kullanarak amaç ve hedefler doğrultusunda istenilen davranışlara ulaşılması sağlanır.

1.1. Problem Durumu

Araştırmanın bu bölümünde, problem durumu, alt problemler, araştırmanın amacı, araştırmanın önemi, sayıtlılar, sınırlılıklar ve tanımlara yer verilmiştir.

Problem Durumu; Türkiye'de eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotları hangileridir ve bu metotların karşılaştırmalı analiz sonuçları nelerdir?

1.1.1. Alt Problemler

1. Türkiye'de eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dallarında en çok kullanılan başlangıç metotları hangileridir?
2. Türkiye'de eğitim fakültelerinde en çok kullanılan başlangıç metotlarının içeriksel bakımdan analiz sonuçları nelerdir?
3. Türkiye'de eğitim fakültelerinde en çok kullanılan başlangıç metotlarının karşılaştırmalı analiz sonuçları nelerdir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Müzik eğitimi anabilim dalları öğretim programlarında yer alan en önemli derslerden birisi de bireysel çalgı eğitimi dersleridir. Çalgı eğitimi yoluyla bireyin bilişsel, devinişsel ve duyuşsal davranışlarında istedik değişiklikler oluşturmayı

amaçlar. Bu amaca ulaşmada en önemli adımlardan birisi, öğretim elemanlarının kullandıkları öğretim yöntem teknikleri ve metotlardır.

Bu araştırma; Türkiye’de eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dallarında viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarının hangileri olduğu ve bu metotların içerik analizi ve karşılaştırmalı analizini yaparak, aralarındaki benzer ve farklı yönlerini tespit etmeyi amaçlamaktadır.

1.3. Araştırmanın Önemi

Müzik eğitiminin önemli bir boyutunu oluşturan çalgı eğitimi; çalgıyı çalabilme becerisine sahip olabilmek için gerekli olan davranışların kazanılmasına yönelik belirli bir süreçtir. Bu süreç, uzun, sabırlı ve planlı çalışma gerektiren bir süreçtir. Çalgı eğitimi yoluyla öğrencilerin, müzik bilgi ve beğenilerini, müzik kalitelerini, birlikte müzik yapma yeteneklerini geliştirmeleri, düzenli ve disiplinli çalışma alışkanlıkları kazanmalarını ayrıca ulusal ve evrensel müzik sanatını da tanımaları sağlanmış olur.

Yaylı çalgılar ailesinden olan viyolonsel, çalgı eğitimi açısından önemli bir yere sahiptir. Bireysel çalgı eğitimi sürecinde öğrencilere istendik davranışları kazandırmak ve geliştirmek için çalgının teknik özelliklerine göre düzenlenmiş çeşitli metotlar kullanılmaktadır.

Araştırma bu metotların belirlenmesi viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan metotlara kaynak olarak ulaşılabilmesi açısından önem taşımaktadır. Ayrıca veriler sonucunda belirlenen bu metotların; içerik analizi ve karşılaştırmalı analiz sonuçları, ilgili öğretim elemanlarının faydalanabilmesi açısından önem arz etmektedir.

1.4. Varsayımlar

1. Yazılı kaynaklardan elde edilen verilerin, yeterli ve güvenilir olduğu düşünülmektedir.

2. Araştırma yönteminin, araştırmanın konusuna, amacına ve problemin çözümüne uygun olduğu düşünülmektedir.

3. Araştırmada kullanılan veri toplama araçlarının araştırma için uygun ve yeterli olduğu dűřünülmektedir.

4. Arařtırmada anket yoluyla elde edilen verilerin gerçeėi yansıtacak nitelikte ve amaca uygun olduėu dűřünülmektedir.

5. Arařtırma için seçilen örneklemin evreni temsil edecek nitelikte olduėu dűřünülmektedir.

1.5. Sınırlılıklar

Bu araştırma;

1. Tűrkiye’deki Eėitim Fakűlteleri Gűzel Sanatlar Eėitimi Bűlűmű Műzik Eėitimi Ana Bilim Dallarını ile,

2. Anket yoluyla elde edilen veriler ile,

3. Ankete cevap veren on űniversitenin ėretim elemanları ile,

4. Elde edilen veriler iřıėında en çok kullanılan ű bařlangıç metodu ile,

5. Kaynak taraması sonucu ulaşılabilen kaynaklar ile,

1.6. Tanımlar

Adagio: Oldukça aėır bir tempoda; ancak gűsteriřli, oturaklı, huzur veren bir aėırlıkta (Say, 2002, s.13).

Adagio sostenuto: Tutumlu, özenli bir ağırlıkla (Say, 2002, s.13).

Adagio ma non troppo: şarkının duyarlığını veren ağır bir anlatımla (Say, 2002, s.13).

Affettuoso: İten, sevgiyle dolu bir deyişle (alışır, 2004, s.5).

Akor: Aynı anda duyulan ya da duyurma iřlevinde olan ű ya da daha fazla sesin birleřimi (Say, 2002, s.18).

Allegro: Çevik, din, neşeli bir çabuklukla (Say, 2002, s.28).

Allegretto: Çabukça, ancak allegro dek değil. Sonat ya da senfoninin bu hızdaki bölümünün adı (Çalışır, 2004, s.8).

Allegrezza: Sevinç dolu bir deyişle (Çalışır, 2004, s.8).

Allegro non troppo: Hızlı, ama pek de koşarak değil (Say, 2002, s.28).

Allegro agitato: Tez canlı ve kışkırtıcı bir deyişle (Say, 2002, s.28).

Allegro moderato: Orta çabuklukta (Say, 2002, s.28).

Allegretto grazioso: Çabukça ve ince bir deyişle (Çalışır, 2004, s.8).

Allegro risoluto: Kararlı bir canlılıkta (Say, 2002, s.28).

Andante: Geniş, rahat, ağırca (Say, 2002, s.34).

Andantino: Andante' den biraz hızlıca (Say, 2002, s.34).

Andante sostenuto: Hızlanmayan özgün bir anlatımla (Say, 2002, s.34).

Andante con moto: Andante' ye göre biraz daha canlı (Say, 2002, s.34).

Andante cantabile: Şarkı dolu ağırca bir anlatımla (Say, 2002, s.34).

Arpej: Kırılarak seslendirilen akor. Bir akorun seslerini arp çalar gibi birbiri ardı sıra hızla seslendirme (Say, 2002, s.41).

Assai: Çok, pek (Çalışır, 2004, s.17).

Barcarole: Venedik gondolcularının şarkısı. Orta hızda, altı sekizlik ölçüde olan bu şarkılar, uluslar arası sanat müziğinde birçok besteci tarafından değerlendirilmiştir. (Say, 2002, s.61).

Cantabile: Şarkı dolu; şarkı söyler gibi. Notada bu terimin yazıldığı yerde, melodinin eşlik partilerinden daha belirgin ve duyarlıklı bir anlatımla seslendirileceği uyarısı yapılmış olur (Say, 2002, s.91).

Cresendo: Sesi gittikçe kuvvetlendirerek (Çalışır, 2004, s.71).

De Cresendo: Sesi gittikçe söndürerek (Çalışır, 2004, s.73).

Detache: Birbirine bağlı olmayan olarak ifade edilmektedir. Yay tekniğinde ise her ses için ayrı ayrı yay kullanılır. Sürüş akıcı ve pürüzsüz olur, basınç değişmez.

Sesler arasında duraksama olmaz, dolayısıyla her yay sürüsü bir sonraki ses devredinceye kadar devam eder (Büyükaksoy, 1997, s.42).

Dolce: Tatlı bir deyişle (Çalışır, 2004, s.80).

Energico: Canlı, diri (Çalışır, 2004, s.53).

Espressivo: içten, dokunaklı bir deyişle (Çalışır, 2004, s.89).

Forte: Kuvvetli (Çalışır, 2004: 99).

Forte piano: Forte ile aynı anlamda (Say, 2002, s.204).

Fz: Çok güçlü, şiddetli anlamına gelen *forzando ve *forzato terimlerinin kısaltılmış yazımı (Say, 2002, s.211).

Giocoso: Neşe dolu, şakacı (Say, 2002, s.222).

Grazioso: Zarif, incelikli (Say, 2002, s.228).

Largo : Özenle uygulanan geniş, tutumlu, çok ağır bir hızda. Müzikte hız derecelerinin en ağırını niteleyen bu terim, ayrıca sonat ve senfoni gibi klasik formlarda bölüm başlığı olarak yer alır (Say, 2002, s.317).

Legato: Bir veya birkaç sesin bir yayda kesintisiz olarak çalınmasına ve yayın değiştirildiği belli olmayan yay kullanım şekline denmektedir. Ses kalitesinde hiçbir farklılık - aksine bir işaret yoksa- olmayışı, seslerin değerlerine göre yaya paylaşımları önemli çalınma özellikleridir (Büyükaksoy, 1997, s.40). Herhangi bir şekilde dizilmiş notaların, aynı yay çekişinde ya da itişinde çalınacağını belirten bir yay tekniğidir (Göbelez, 1996, s.76)

Lento: Largoya yakın derecede ağır. Müzik yapıtında bir bölüm adı (Çalışır,2004, s.128)

Leggiero: Hafif ve çabuk (Say, 2002, s.321).

Libitum: İsteğe bırakılı, bağımsız bir yorumla (Çalışır, 2004, s.81).

Loure: Barok dönemin sonlarında çalgı müziğinde kullanılan ağır, gösterişli bir dans müziği biçimi (Say, 2002, s.326).

Marcato: Vurgulu, aksanlı. Melodide bazı sesleri vurgulayarak öne çıkmak (Say, 2002, s.335).

Mesto: Acılı, üzüntülü (Çalışır, 2004, s.87).

Mezzoforte: Yarım kuvvette (Çalışır, 2004, s.138).

Mezzopiano: Orta yumuşaklıkta (Say, 2002, s.345).

Minuet: Eski bir Fransız dansı. Bir bölüm adı (Çalışır, 2004, s.87).

Moderato: İlimli, orta karar (Say, 2002, s.351).

Mosso: Canlı, yaşam dolu (Say, 2002, s.353).

Piano: Çok hafif ses, yumuşak ses (Say, 2002, s.421).

Pizzicato: Yaylı çalgılarda yay kullanmaksızın tellerin parmakla çekilmesiyle elde edilen ses (Say, 2002, s.430).

Poco: Biraz (Say, 2002, s.430).

Register: Ses alanı. Aynı ses rengi koşullarında bulunan perdeler grubu. Kalından inceye doğru belli aralıktaki sesleri kapsayan ses bölgesi (Say, 2002, s.447).

Rondino: Küçük rondeau (Çalışır, 2004, s.121).

Rondeau: Rondo, ana motifin birçok kez yinelenmesiyle oluşturulan bir beste türü (Çalışır, 2004, s.121).

Romanze: Romans, duygulu ve dokunaklı şiirden, esinli parça başlık adı, çoğunlukla küçük şarkı (sözsüz) (Çalışır, 2004, s.121).

Sempre: Daima, sürekli devam eden şekilde. Herhangi bir hız ya da anlatım terimiyle birlikte kullanıldığında, bu hızın ya da ifadenin süreceği belirtilmiş olur (Say, 2002, s.471).

Simile: Benzer (Çalışır, 2004, s.196).

Sforzando: Ses gürlüğünü bir anda artırma uyarısı. Kısaltılmış yazılımı sf (Say, 2002, s.479).

Spiccato: Sözlük anlamı, yumuşak darbe, çarpma indirme olarak belirtilmektedir. Yay havadan tellere düşürülür ve her sestten sonra telden ayrılır. Bu hareketi yaparken bir kavis yapar. Bu kavisin tam ortasında yay tele değdirilir (Büyükaksoy, 1997, s.51).

Staccato: Notaları taneleyerek seslendirme; birbirinden ayrı seslendirme. Seslerin kesintili biçimde dökülüşü. Bu seslendirme biçimini müzik yazısında belirtmek üzere notaların üstüne küçük noktalar konur (Say, 2002, s.491).

Tenuto: Sürdürerek. Ses gürlüğünü aynı düzeyde tutarak. Kısaltılmış yazımı: ten (Say, 2002, s.517).

Tranguillo: Sakin dinlendirici (Say, 2002, s.525).

Trill: Bir sesin bir alt ya da üst notası ile süratle yinelenmesi. Bir ana ses ve ona bağlı bir de yarım ya da tam perde uzaklıkta süslediği sesler vardır. Diğer parmağın bu sese birçok kez belli hız ve eşit sürelerde düşürülmesiyle oluşur. Hareket bilinçli ve sayılabilir olmalıdır (Büyükaksoy, 1997, s.16).

Vivace: Canlı hızlı. Terim tek başına allegro ve daha tempoları niteler (Say, 2002, s.567).

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Çalışılan Konu İle İlgili Kuramsal Çerçeve

2.1.1. Eğitim

Genel olarak bireyin davranışlarında, istendik değişim ve gelişim oluşturma süreci eğitim olarak tanımlanmaktadır. Bu süreç, bireyleri ve toplumları, bilim, teknik ve sanat alanlarında en iyi derecede yetiştirmeyi amaçlar.

“İnsan doğduğu andan itibaren devamlı ve sürekli bir gelişme ve yeni davranış biçimleri öğrenme, kazanma çabası içindedir. Bu öğrenmelere ait kazanımlar, hem ailesi ve içinde bulunduğu doğal toplumsal ve kültürel çevreler hem de okul yoluyla olur. Kazanımların meydana gelmesi için geçen sürece **EĞİTİM** diyoruz” (Küçüköncü, 2010, s.71).

Eğitim; “bilim, teknik ve sanat”ın her üçünü de kapsayan bir içerikle düzenlenip gerçekleştirilerek, bireyleri ve toplumları biçimlendirme, yönlendirme, değiştirme, geliştirme ve yetkinleştirmede en etkili süreç niteliği kazanır (Uçan, 2005, s.122).

2.1.2. Sanat Eğitimi

“Sanat, duygu, düşünce, tasarım ve izlenimleri, belli durum olgu ve olayları, belirli bir amaç ve yöntemle, belirli bir güzellik anlayışına göre işlenerek birleştirilmiş gereçlerle anlatan özgün bir bütündür” (Uçan, 2005, s.123). Bu bütünlük, insanlık tarihinin ilk zamanlarından beri eğitim aracı ve eğitim alanı olarak kullanılmıştır.

“Sanat eğitimi, bireye kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli sanatsal davranışlar kazandırma ya da bireyin sanatsal davranışında kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli değişiklikler oluşturma sürecidir” (Uçan, 2005, s.125). Bu süreçte bireyler kişisel gelişim ve ilgi alanları doğrultusunda yönlendirilerek hayatı daha değerli ve zevkli hala getirmeyi amaç edinip yapılmış olanları yinelemekten ziyade yeni bir

şeyler yaratmayı hedeflemektedirler. Bir bütün olarak düşünürsek güzel sanatların tüm alanlarını içine alan okul içi ve okul dışı yaratıcı süreçtir.

Sanat eğitiminin üç ana amaca yönelik olarak düzenlenip gerçekleştirildiği bilinmektedir. Bunlar, genel, özengen (amatör) ve mesleksi (profesyonel) sanat eğitimidir.

Uçan' a göre; Genel sanat eğitimi, iş-meslek, okul, bölüm, kol-dal ve program ayrımı gözetmeksizin, her düzeyde, her aşamada herkese yönelik olup, sağlıklı, dengeli ve mutlu bir "insanca yaşam" için gerekli ortak-genel sanat kültürünü kazandırmayı amaçlar. Özengen sanat eğitimi, sanatın bütününe ya da belirli bir dalına özengence (amatörce) ilgili, istekli ve yatkın olanlara yönelik olup, etkin bir sanatsal katılım, zevk ve doyum sağlamak ve bunu olabildiğince sürdürüp geliştirmek için gerekli sanatsal davranışlar kazandırmayı amaçlar. Mesleksi sanat eğitimi ise sanat alanının bütünü, bir kolunu ya da dalını, o bütün, kol ya da dal ile ilgili bir iş meslek olarak seçen, seçmek isteyen, seçme eğilimi gösteren, seçme olasılığı bulunan ya da öyle görünen, sanata belli düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup, kolun/dalın, işin ya da mesleğin gerektirdiği sanatsal davranışları ve birikimi kazandırmayı amaçlar (Uçan, 2005, s.183).

2.1.3. Müzik

"Müzik, insanın günlük yaşantısı ve bütün hayatı boyunca, içinde yaşadığı bir ses atmosferidir. Bazen bir eğlence aracı olarak, bazen bir anlatım aracı olarak, bazen üzüntü ve sevincimize bir arkadaş olarak, bazen rahatlatıcı ve dinlendirici olarak, müzik daima yaşantımızın içindedir. Her ne şekilde olursa olsun, müzik insanları daima etkilemiştir. Bu etkileniş, insanlığın var oluşuna kadar dayandırılmaktadır" (Küçüköncü, 2010, s.15).

"Müzik, yaşamın her evresinde insanı saran, insanla iç içe olan bir olgudur. Ana kucağında ya da beşikte, evde, sokakta, işyerinde, okulda, eğlence ve dinlenme yerinde, radyo ve televizyonda, tören ve toplantılarda müzikle birlikte oluruz. Anne karnındaki bebek, annesinin kalp atışlarının ritminden etkilendiği için, doğduktan sonra bu bildik sesi anne kucağında yeniden bulunca rahatlar, ağlamayı keser. İzleyen yıllarda ise çocuğun müzikten etkilenmesi doğrudan bir ilişki biçimine dönüşür, giderek çeşitlenir, zenginleşir ve yaşam boyunca sürer gider" (Say, 2010, s.16).

“Sanat olarak müzik, duygu, düşünce, tasarım ve izlenimleri veya başka gereçlerin de katkısıyla belli durum, olgu ve olayları, belli bir amaç ve yöntemle, belli bir güzellik anlayışıyla birleştirip düzenlenmiş uyumlu/uyuşumlu seslerle, estetik bir yapıda işleyip anlatan bir bütündür” (Uçan, 2005, s.15).

“Müzik, bir sanat alanı olduğu kadar, amaçlara ulaşmada kullanılan bir eğitim aracıdır. Bu nedenle ona iki biçimde yaklaşmak olasıdır; Müzik için müzik – Eğitim için müzik” (Günay, Özdemir, 2006, s.13).

2.1.4. Müzik Eğitimi

“Müzik, özü itibariyle eğitsel bir nitelik taşır. Herkes müzikle ilişkisinin biçimine, yönüne, kapsamına ve derecesine göre ondan bir şey alır, bir şey edinir, bir şey kazanır. Müziğin insan yaşamındaki hemen hemen tüm işlevleri ancak eğitim (müzik eğitimi) sayesinde oluşur, değişir, gelişir ve yetkinleşir. Bu bakımdan müzikle ilişkili herkes, müziğin eğitimsel boyutuyla da az-çok ilişkilidir demektir” (Uçan, 2005, s.30).

Gittikçe önem kazanan “müzikli eğitim”, “eğitim için müzik” kavram ve uygulamaları, temelde, müziğin güçlü etkili, katkılı ve kullanışlı bir eğitim aracı olmasından kaynaklanır. Müziğin bir eğitim aracı olarak kullanılması, tüm dünyada, giderek artan bir hızla yaygınlaşmaktadır. Öbür birçok ülkede olduğu gibi, Türkiye’de de bu doğrultuda önemli sayılabilecek değişme ve gelişmeler gözlenmektedir (Uçan, 2005, s.31).

Müzik eğitimi, insan gelişimini etkileyen bir süreç olmasının yanı sıra, beynin işleyişini de olumlu yönde etkilemesiyle de oldukça önemli bir süreçtir. Müzik eğitimi sayesinde insanların kendilerini ifade etme şekilleri, estetik duyguları, kültürel açıdan birikimleri ve sosyal becerileri olumlu yönde gelişmektedir.

2.1.5. Çalgı Eğitimi

Çalgı eğitimi, bireye enstrümanlar aracılığı ile müzik eğitimi alanında istendik davranışlar kazandırma sürecidir. Bu süreç müzik eğitimi sırasında istenilen davranışların sistemli bir şekilde kazanılmasıyla ilişkilidir.

Her çalgı kendine özgü duruş, tutuş vb. tekniksel özelliklere sahiptir. “Bireysel olarak yapılan çalgı eğitiminde öğrencilere, çalgısını doğru bir teknikle çalma, çalışma süresini verimi artıracak şekilde ayarlama, müzik kültürlerini çalgısı yoluyla en iyi şekilde kavratma ve müzikal becerilerini artırmaya yönelik çalışmalar, çalgı eğitiminin başlıca amaçlarıdır” (Parasız, 2009, s.4). Gerçek anlamda bunların hepsini enstrümanında birleştirmeyi başaran kişiler müzik eğitimi sürecinde ve onun önemli bir adımı olan çalgı eğitimi sayesinde sahip olduğu becerilerini gerçekleştirme fırsatı bulacağı düşünülebilir.

“Müzik eğitimi ana bilim dalları öğretim plan ve programları dahilinde yer alan tüm derslerin, birbirleriyle olan ilişkisi ve tamamlayıcı özelliğinden dolayı amaca yönelik en işlevsel eğitim programlarından biridir ve bu program içinde en önemli kollardan biriside çalgı eğitimidir. Birey, çalgı eğitimi yoluyla müziği ve müzik eğitimini daha iyi algılayıp yorumlayabilir” (Parasız, 2009, s.3).

Müzik eğitimi ana bilim dallarında bireysel çalgı eğitiminin en önemli boyutlarından biri olan viyolonsel eğitiminde de bireylere başlangıç aşamasında çalgıyı çalmayla ilgili temel teknik ve müzikal davranışlar kazandırma amaçlanır. Bu temel davranışların geliştirilmesinde ve çalgıyı etkili bir şekilde çalmaya dönüştürülmesinde kullanılan metotlar çok önemlidir.

2.1.6. Viyolonsel Tarihçesi

Keman ailesinin tenör üyesi. Kemandan çok daha büyük, gövdesi 74-76, bir bütün olarak boyu yaklaşık 120 santim olan yaylı çalgı. Dik tutularak yere dayanır ve çalgı sanatçısının bacakları arasında yer alarak çalınır. Hem solo çalgı özelliğiyle, hem eşlikte başarılı olan viyolonsel, oda müziği topluluklarının, özellikle yaylılar dördlüsünün, yaylılar üçlüsünün, yaylılar beşlisinin, ayrıca orkestraların vazgeçilmez üyesidir. İnsan sesinde tenorun yerini tutar. İtalyanca, Almanca ve İngilizce *violoncello*, Fransızca *violoncelle*, İspanyolca *violoncelo*. Çalgının adı Batı dillerinde kısaltılmış olarak *cello* olarak da kullanılır. Viyolonsel terimi dilimize Fransızca söylenişle girmiştir. Viyolonsel notaları dördüncü çizgi Fa anahtarıyla yazılır; ince sesler için dördüncü çizgi Do anahtarı, daha inceler için sol anahtarı kullanılır. Yay tekniği keman ve viyoladan değişiktir (Say, 2002, s.568).

Viyolonsel 16. Yüzyılın başlarında ortaya çıkmış, oysa 17. Yüzyılda kişiliğini geliştirmeye başlamıştır. Keman ailesinin “bas üyesi” olduğu için önceleri İtalyan’lar ona *basso di viola da braccio*, Alman’lar *Bass-Klein Geig*, Fransızlar *basse de violon* diyordu. 17. Yüzyılın sonlarında viyolonsel henüz bir topluluk çalgısıydı ve rakamlı bas partilerinde bas partisini seslendiriyordu. Solo çello için ilk eserler Domenico Gabrieli’nindir ve 1675’te yayımlanmıştır. Viyolonsel konçertolarının bestelenmesi 18. Yüzyılın başlarına rastlar. Bu dönemde yazılmış konçertoların bestecileri arasında, Giuseppe Maria Jacchini (1701), Evaristo Dall’ Abaco (1712), Leonardo Leo (1737) vardır. Aynı dönemde yazılan viyolonsel sonatlarının bestecileri arasında, yine Jacchini (1700), Gaetano Boni (1717), Giacobbe Basevi Cervetto (1741-1761 arasında Londra’ da yayımlandı), Giovanni Bononcini ve Antonio Vivaldi bulunur. Bu arada, J. S. Bach’ ın 1720 yılı dolaylarında solo viyolonsel için bestelediği 6 süiti belirtmek gerekir (BWV 1007-1012) (Say, 2002, s.569).

Orkestrada viyolonsel grubunun öncelikli işlevi genel olarak kontrbasla birlikte bas partisini seslendirmektir. Bu tını zenginliğindeki çalgıyı yalnızca bir “bas çalgısı” olarak algılamamız olanaksızdır. Temalar, eşlik figürleri, orkestraya canlılık katabilecek hızlı ve teknik güçlüklerle dolu her çeşit pasaj, viyolonselın rahatlıkla gerçekleştirdiği görev alanındadır. (Say, 2002, s.569)

Viyolonsel’ in Bölümleri

1. Arka Kapak	10. Can Direği
2. Üst Kapak	11. Bas Balkonu
3. Yan Boğumlar	12. Salyangoz
4. F Delikleri	13. Alt Eşik
5. Pik	14. Yay Sopası
6. Kuyruk	15. Yay ucu- Kafa
7. Kol-Boğaz	16. Topuz- Kurbağa
8. Üst Eşik	17. Kıllar
9. Kulaklar	

Ses Genişliği

Akort Düzeni

2.1.7. Tez İçerisinde İncelenen Kitapların Yazarlarının Kısa Yaşam Öyküleri

2.1.7.1. (Justus Joann) Friedrich DOTZAUER

20 Ocak 1783 de Hilburghausen yakınında Haselriet’de doğdu. Erken yaşta müzik eğitimi aldıktan sonra kendisini piyano, viyolin ve viyolonsel çalmaya adadı. Kısa bir süre sonra itibar kazandı ve sanat kariyerinde kendini göstermeye başlayınca, 1799 da babası J. J. Fredrich Dotzaver’ı Meiningen’deki Kriegk’e gönderdi...1805’den 1811’e kadar Leipsic’e gittiğinde orkestranın bir üyesiydi. Leipsic’den sonra Berlin’e gitti. Burada çalışmalarının esin kaynağı olan Romberg’i duydu. 1821-1850 yılları arasında ilk solo çellist olarak bulunduğu Dresten Kraliyet orkestrasında onur pozisyonuna kabul edildi. Daha sonra on yıl mutlu bir emeklilik yaşadı. 6 Mart 1860’ da uzun yıllar başarıyla çalıştığı bu yerde öldü. Dotzauer aynı zamanda bestelemeye çok yetenekliydi ve bunu çeşitli şekillerde gösterdi. Bir opera, üvertürler, senfoniler, bir Mass ve pek çok oda piyesleri yazdı. 9 konçerto, 3 konçertino, 2 sesli sonata, varyasyonlar, eğlendirici piyesler, potporiler ve pek çok sayıda düetten oluşan viyolonsel çalışmalarının bazıları hala çalışma konusudur (Wasielewski, 1894, s.120). Viyolonsel için yapmış olduğu çalışmalardan bazıları şunlardır;

Violoncell schule, Op. 165 (Mainz, 1832).

Violoncell schule für den ersten Unterricht nebst 40 Übungsstücken, Op. 126 (Viyana, 1836).

Violoncell-Flageolett-Schule, Op. 147 (Leipzig, 1837).

Praktische Schule des Violoncell spiels, Op. 155 (Hamburg ve Leipzig, 1870?).

2.1.7.2. Sebastian LEE

24 Aralık 1805’de doğan S. Lee viyolonselci çok küçük yaşlarda tercih etti. Ve çalışmalarını A. C. Prell’in rehberliğinde gerçekleştirdi. Yaklaşık 1830’da başlangıcını Hamburg’da yaptı. Daha sonra Leipzig ve sonrasında Cassel ve Frankfurt’u ziyaret etti. son olarak 1832nin Nisanında Paris’e ulaştı. “Theatre Italian” de büyük başarı gösterdi. 1836’da Londra’da görüldü. Sonrasında 1837’den 1868’e kadar kaldığı Paris’de operada solo çellist olma teklifini kabul etti. Emekli olduktan sonra doğduğu kasabaya geri döndü. Kendini beste yapmaya adadı. Eserlerinin büyük bir çoğunluğu çello besteleme biçimlerinin her alanında büyük ilgi görerek yayınlandı. Sayısız piyes ve fantezileri unutulurken çalışmaları ölümsüz değerini korudu. Etütleri, Op:57’si, kırk çalışması, düetleri, yeni başlayanlar için olan albümleri öğrenciler için faydalı olacaktır. Kırk beş yaşındaki Lee’yi temsil eden Plate XXXVI’ daki portresi Messrs. Schott and Co’dan Mr. Charles Volker tarafından nadir bir basımdan alındı (Straeten, 1976, s.392).

2.1.7.3. Gregor Joseph WERNER

25 Haziran 1837’de Würzburg’da doğdu. 1852’de *Elve* of the Munich Konservatuarına gitti. Ve orada Menter’in yönetiminde kendisini çellist olarak yetiştirdi. 1867’de öğretim metotlarında daha iyi olabilmek için Dresden’deki Fr. Grützmacher’e gitti. Münih’de Court Kapella’da solo çellist olduktan sonra müzik okulunda öğretmen oldu. Ve sonrasında Kraliyet Champer müzisyeni ünvanını alarak Münih müzik dünyasının sayılı isimlerinden biri olduğunu kanıtlayan profesör ünvanını aldı. Werner bestelerinde, “Practical Violoncello School” başlığı altında dört viyolonsel için Quartet, egzersizler, etütler, kaprisler, sololar, şarkılar kitabı, piyano eşlikli eğitim kitabı yayınladı... Werner’in The Çello School’u basıldığı yıldan beri 5. baskısı

yapılmıştır. [Alıntılanan kitabın basım yılı 1894 olduğu düşünüldüğünde, metodun ilk basım yılı(1886) üzerinden sadece sekiz yıl geçmiştir] (Stigano, 1894, s.161).

Günümüzde müzik eğitimi anabilim dallarında etkin olarak kullanılan; egzersizlerle teoriye adanmış olan “Practical Violoncello School” basıldığı yıl ve sonrasında pek çok sanat ekolünün beğenisini toplayan ve her dönemde konusuna ilişkin kendini yenileyebilen bir metottur.

2.2. Çalışılan Konu İle İlgili Yapılan Araştırmalar

Hakan Sakar tarafından 1997 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan “**Viyolonsele Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metotların Dökümü ve Bunların Analizi**” isimli yüksek lisans tezinde, ilk olarak viyolonsel tanıtılarak, birinci bölümde temel başlangıç metodları ve viyolonsel eğitimine yardımcı kaynakların yazarlarının özgeçmişlerine yer verilmiş. İkinci bölümde, viyolonsel eğitimi sırasında uygulanan temel başlangıç metodlarının dökümü, bunların içeriklerinin ayrıntılı olarak incelenmesi ve bu metotların eğitim yöntemleri, zayıf ve tutarlı yönleri üzerine eleştiri ve görüşlerine yer verilerek her bir metodun öncelikle öğretim sistemi ve teknikleri üzerinde durularak metodun geneli hakkında okuyucunun bilgi edinmesi amaçlanmıştır. En çok bilinen temel metotların yanı sıra az bilinen viyolonsel pedagogları da tanıtılıp incelenmiştir.

Üçüncü bölümde ise sonuç olarak, viyolonsel eğitiminin vazgeçilmez unsurlarından olan gelişime yardımcı nitelikteki etüt, alıştırma ve piyano eşlikli albümlerin genel anlamda tanıtımı ve incelenmesini ortaya koymakta, başlangıç eğitiminin sadece temel metotlarla yürütülmemesi gerektiği üzerine dikkat çekilip gerekli önerilere yer verilmiştir.

Taner Topaloğlu tarafından 2010 yılında Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan “**J.J.F. Dotzauer Exercises For Violoncello Book I Metodunun İncelenmesi**” isimli yüksek lisans tezinde, 2008/2009 eğitim öğretim yılında eğitim fakültelerinin müzik eğitimi ana bilim dallarında görev yapan viyolonsel öğretim elemanlarının lisans düzeyinde en sık kullandıkları “J.J.F.Dotzauer Exercises For Violoncello Book I” metodunun ulaşmak istediği hedeflerin ve kazandırmak istediği hedef davranışların tespit edilmesi ayrıca çağdaş eğitim programı çerçevesinde

daha nitelikli bir viyolonsel eğitiminin verilebilmesi için metotda yer alan hedef davranışların içerdiği müzikal dinamiklerin icrasını ve teknik davranışların yapılmasını kolaylaştırıcı öneriler sunulması ve söz konusu metodun Yüksek Öğretim Kurumu'nun eğitim fakültelerinin müzik eğitimi ana bilim dalları lisans düzeyi viyolonsel eğitimi için belirlediği hedef davranışlara ne ölçüde yer verdiğinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmanın sonucunda söz konusu metodun Yüksek Öğretim Kurumu'nun eğitim fakültelerinin müzik eğitimi ana bilim dalları lisans düzeyi viyolonsel eğitimi için belirlediği hedef davranışlardan başta sağ el legato tekniği olmak üzere, sağ el staccato tekniği, sol el I. konum tekniği, dizi çalma ve farklı konum geçişleri ile ilgili çalışmalara büyük ölçüde yer verildiği saptanmış ve metodun Yüksek Öğretim Kurumu'nun eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dalları lisans programında viyolonsel eğitimi için belirlediği hedef davranışlara % 57'lik ölçüde yer verildiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Çağatay Şişman tarafından 2010 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan **“Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Müzik Eğitimi Bölümlerinde ve Devlet Konservatuvarlarında Lisans Düzeyinde Yaygın Olarak Kullanılan Viyolonsel Sol El İle İlgili Metotların Analizi”** isimli yüksek lisans tezi, viyolonsel eğitiminde kullanılan J.J. F. Dotzauer 113 Etüt 1. Kitap (1-34), S. Lee Op.31 40 Melodik Etüt ve J. F. Dotzauer 113 Etüt 4. Kitap (86-113) metotlarındaki sol el ile ilgili olan etütlerinin etkili öğrenme açısından incelenmesiyle oluşmuştur. Araştırmada üç etüt kitabında yer alan ve belli teknik konuların dağılımına göre seçilmiş sol el teknikleri ile ilgili otuz üç etüdün, teknik ve entonasyon açısından betimleyici notasyon analizi yapılmıştır. Araştırmanın sonucunda, çeşitli zorlukların çözümü, çalıcıların entonasyonlarının gelişmesi ve etkili öğrenmenin gerçekleşmesi için sistemli çözüm önerileri oluşturulmaya çalışılmıştır.

Mehmet Can Çiftçioğlu tarafından 2009 yılında Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal bilimle Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan **“Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Etüt Kitaplarının Analizi (Grützmacher Op-38 1. Defter Etüt Kitabı Örneği)”** isimli yüksek lisans tezinde, Türkiye’de müzik öğretmeni yetiştirme süreci ve bu süreç içinde çalgı eğitimi kapsamındaki viyolonsel eğitiminin durumuna vurgu yapılmaya çalışılmıştır. Ayrıca araştırmaya konu olan Grützmacher op.38 1. defter” etüt kitabının

yazarı F. W. L. Grützmacher hakkında bilgi verilmiştir. Araştırmanın sonucunda “Grützmacher op.38 1. defter” etüt kitabında yer alan 12 etüt analiz edilmiş, kapsadığı teknik konular belirlenmiştir. Teknik konuların içerdiği zorluklar tez danışmanı kontrolünde sağ el ve sol el teknikleri yönünden incelenmiş ve zorluklara ilişkin olarak araştırmacı tarafından alıştırmalar yazılmıştır.

Ceylan Feyhan Kararoğlu tarafından 2009 yılında Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü’ne bağlı olarak hazırlanan “**Profesyonel Keman Eğitiminde Başlangıç Seviyesindeki Metotlar ile Yöntem ve Tekniklerin İncelenmesi**” isimli yüksek lisans tezinde, profesyonel keman eğitimine başlangıç seviyesindeki metodlar, yöntem ve teknikler incelenmiştir. Araştırmada, anket ve görüşmeler sonucu ortaya çıkan sonuçlar çerçevesinde, profesyonel eğitim veren kurumlarda başlangıç seviyesinde en çok kullanılan beş keman metodu incelenmiş, birebir görüşmelerle metot harici, eğitimcilerin kullandıkları yazılı olan veya olmayan teknikler ve yöntemler ortaya çıkarılmıştır.

Banu Geboloğlu tarafından 2010 yılında Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan “**Türk Müziği Eğitimi Veren Devlet Konservatuvarları İle Eğitim Fakültelerinde Uygulanan Başlangıç Keman Öğretiminin Karşılaştırmalı Analizi**” isimli yüksek lisans tezi, durum tespitine dayalı genel tarama modelinde betimsel bir çalışma olup; nitel verilerin elde edilmesinde kaynak/belge tarama yöntemi, nicel verilerin elde edilmesinde ise örneklem grubunda yer alan öğretim elemanlarının görüşlerini tespit etmeye yönelik anket yöntemi uygulanmıştır. Anketlerin alanlara ilişkin değerlendirilmesinde % ve f, karşılaştırmalı analizinde ise Ki-kare testine başvurulmuştur. Araştırma sonucunda, Türk müziği eğitimi veren devlet konservatuvarları ve eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik öğretmenliği ana bilim dallarında uygulanan keman öğretiminde, kuramsal ve uygulama boyutlarında alanlara özgü birbirinden farklı öğretim süreçleri dikkat çekmiş, keman öğretim yöntem ve tekniklerinde farklı yaklaşımlar sergilendiği tespit edilmiştir.

Fatih Yayla tarafından 1999 yılında Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne bağlı olarak hazırlanan “**Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü Ana Çalgı Viyola Eğitiminde Kullanılan Metotların İncelenmesi**” isimli yüksek lisans

tezi, eğitim fakültesi müzik eğitimi programlarında yer alan, viyola eğitimi derslerinde kullanılan viyola metotlarının katkısının saptanması amacıyla yapılmıştır. Bu amaçla viyola öğretmenlerinin müzik eğitimi bölümlerindeki, viyola eğitimi ile temel konulardaki anlayış ve yaklaşımları, gösterdikleri ilgi ve tutumlar, aldıkları kararlar, viyola metotları ile ilgili etkinlikleri nasıl gördükleri araştırılmış ve değerlendirilmiştir. İlk olarak müzik eğitimi bölümlerinde görev yapan, 12 viyola öğretmenine anket uygulanmış, bu yol ile görüşleri alınmış ve istatistiksel işlemlerle tablolar haline getirilmiştir. Bu araştırmada elde edilen bulgulara göre, eğitim fakültesi müzik eğitimi bölümlerinde görev yapan viyola öğretmenlerinin büyük bir bölümünün kullandıkları viyola metotları, viyola eğitiminin genel kapsamı içinde, viyola öğretmenlerinin tercihine göre değiştiği, mevcut metotların birbirini destekleyerek kullanılmasıyla, viyola öğretmenlerinin kendi eğitim programlarını oluşturduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, viyola öğretmenlerinin tespit edilmiş 35 viyola metodundan 20'sini kullandıkları ve bir viyola öğretmenin en fazla 12 viyola metodundan faydalandığı sonucuna varılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren, örneklem, verilerin toplanması, toplanan verilerin çözümlenmesinde kullanılan yöntem ve tekniklere yer verilmiştir.

3.1. Araştırma Yöntem ve Modeli

Bu araştırma, alan araştırmasına dayalıdır ve betimsel bir nitelik taşımaktadır. “Betimsel çalışmalarda, araştırmada toplanan verilerin, araştırma problemine ilişkin olarak neleri söylediği ya da hangi sonuçları ortaya koyduğu ön plana çıkmaktadır” (Yıldırım, Şimşek, 2008, s.222).

Araştırmada tarama modeli kullanılmış olup; anket yöntemi ile elde edilen veriler içerik analizi daha sonra karşılaştırmalı analiz kullanılarak çözümlenmiştir.

“Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Tarama araştırmacısı, nesnenin ya da bireyin doğrudan kendisini inceleyebileceği gibi, önceden tutulmuş çeşitli kayıtlara (yazılı belge ve istatistikler, resimler, ses ve görüntü kayıtları vb.) eski kalıntılar ve alandaki kaynak kişilere baş vurarak, elde edeceği günlük verileri, kendi gözlemleri ile bir sistem içinde bütünleştirerek yorumlamak durumundadır” (Karasar, 2009, s.77).

Araştırmanın diğer bir veri çözümleme aracını, içerik analizi yöntemi oluşturmaktadır. İçerik analizinde ise Yıldırım ve Şimşek (2008)’e göre, temel yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır.

Araştırmada son olarak içerik analizi ile elde edilen verilerin karşılaştırmalı analizi yapılmıştır. Bu süreçte ilişkiisel tarama yöntemi uygulanmıştır. “İlişkiisel tarama modelleri, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir. Bu tür bir düzenlemede, aralarında ilişki aranacak değişkenler, tekil taramada olduğu gibi, ayrı ayrı

sembolleştirilir. Ancak bu sembolleştirme (değerler verme, ölçme), ilişkisel bir çözümlenmeye olanak verecek şekilde yapılmak zorundadır. İlişkisel çözümlenme iki türlü yapılabilir. Bunlar: korelasyon türü ilişki ile karşılaştırma yolu ile elde edilen ilişkilerdir. Karşılaştırma türü ilişkisel tarama, denemesi olmayan fakat ona en yakın bir araştırma düzenidir. Karşılaştırma yolu ile belli bir sonucun oluşma nedenleri “tek”e indirgenmeye çalışılır. En olası çözümden başlayarak, bu ilişkiler sınanır” (Karasar, 2009, s.81).

3.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini; Türkiye’deki Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalları oluşturmaktadır.

Örneklem grubunu ise; Türkiye’deki eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dallarına gönderilen anketler sonucunda, bu anketlere cevap veren on üniversitenin müzik eğitimi ana bilim dalları oluşturmaktadır.

Örneklem grubu: “Atatürk Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, 19 Mayıs Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Erzincan Üniversitesi, Gazi Osmanpaşa Üniversitesi, Muğla Üniversitesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi” eğitim fakültelerine bağlı güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapan ilgili öğretim elemanları oluşturmaktadır.

3.3. Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması

Türkiye’deki eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi ana bilim dallarında görev yapmakta olan öğretim elemanlarına viyolonsel eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının hangileri olduğu anket uygulanarak sorulmuş ve gelen bilgiler doğrultusunda en çok kullanılan metotlar belirlenmiştir.

“Geniş bir örneklemden hızlı bir biçimde veri toplama ve analiz etme konusunda anket oldukça etkili bir araçtır. Eylem araştırmalarında bir evren ya da örneklem tanımlamak genellikle güçtür. Bu nedenle anket verileri üzerinde tahmine dayalı, genelleme amaçlı sayısal hesaplamalar yapmak mümkün değildir. Bu tür veriler

üzerinde betimsel istatistikler kullanılır ve veriler araştırma soruları çerçevesinde tanımlanır” (Yıldırım, Şimşek, 2008, s.302).

3.4. Verilerin Analizi

“Verilerin araştırma amaçları doğrultusunda temel öğelerini ve karakterlerini belirleme ve ayırt etme işine verilerin çözümü ya da çözümlenmesi denir” (Galtung, 1973, s: 169). “Çözümlemede ilk adım, toplanan “ham veri” (raw data) leri amaca uygun biçimde sınıflamaktır" (Karasar, 2009, s.206).

Bu bağlamda Türkiye’deki güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi ana bilim dallarında viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarına ilişkin veriler, kendi içerisinde;

- Viyolonselın fiziksel yapısının belirlenmesi,
- Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesi,
- Yay tutuşu ve yay teknikleri,
- Yay çalışmaları,
- Sol el teknikleri,
- Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığının belirlenmesi,
- Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılması,
- Kullanılan pozisyonlar,
- Ritimsel öğeler ve ölçü sayıları,
- Etüt ve alıştırılarda kullanılan majör ve minör tonlar,
- Kullanılan hız ve nüans terimleri

bakımından sınıflandırılmaya çalışılmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde, araştırmadan elde edilen bulgular ve bu bulgulara ilişkin yorumlara yer verilmiştir.

4.1. Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotları Hangileridir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Tablo 4.1. Kullanılan başlangıç metotlarının üniversitelere göre kullanım sıklıklarının dağılımı

ÜNİVERSİTELER	METOTLAR															
	L. Abbiate "Nouvelle Methode de Violoncelle	Cosman	F. Dotzauer "Methode de Violoncello vol. 1"	L. R. Feuillard "Methode Du Jeune Violoncelliste	F. A. Kummer "Violoncello Schule, Op:60"	M. Miedlar "Szkoła Na Wiołoncele-czesc 1"	Odile Bourin "Methode de Violoncello	C. Schröder "Practical Method for the Violoncello	O. Sevcik	S. Lee "Violoncello Methodo Op:30"	S. Lee "40 Easy Studies for Violoncello	Studevsky	S. Suzuki "Cello School Vol 1"	J. Werner "Praktische Violoncello Schule"	Л.МАРДЕРОВСКИЙ / УРОКИ ПІРРЬ НА ВІОЛОНЧЕЛІ	Toplam
1. Atatürk Üni.			✓							✓			✓	✓		4
2. Dokuz Eylül Üni.	✓		✓							✓				✓		4
3. Erzincan Üni.			✓							✓				✓		3
4. Gazi Üni.			✓	✓		✓	✓								✓	5
5. Gazi Osman Paşa Üni.		✓	✓	✓						✓				✓		5
6. Karadeniz Teknik Üni.			✓		✓					✓			✓	✓		5
7. Mehmet Akif Ersoy Üni.			✓	✓						✓	✓			✓		5
8. Muğla Üni.			✓							✓		✓	✓	✓		5
9. On Dokuz Mayıs Üni.			✓	✓				✓		✓			✓			5
10. Pamukkale Üni.			✓					✓	✓							3
Toplam	1	1	10	4	1	1	1	1	1	9	1	1	4	7	1	

Tablo 4.1’de, müzik eğitimi anabilim dallarında bireysel çalgı (viyolonsel) dersine yönelik uygulanan ankette elde edilen bulgulara göre en çok kullanılan beş başlangıç metodunun; F. Dotzauer (Violoncello Method Volume I), L. R. Feuillard (Methode Du Jeune Violoncellist), S. Lee (Praktische Violoncello-Schule Op.30), S. Suzuki (Cello School Vol 1) ve J. Werner (Praktische Violoncell Schule) olduğu tespit edilmiştir ve Tablo 4.2’ de ayrıntılı bir şekilde gösterilmiştir.

Ayrıca üniversitelere uygulanan anketlerde ilgili öğretim elemanlarından başlangıç aşamasında ve kullanım sıklığına göre beş metot belirtmeleri istenmiş. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; ankete katılan üniversitelerdeki ilgili viyolonsel öğretim elemanlarına göre, Erzincan ve Pamukkale Üni. 3, Atatürk ve Dokuz Eylül Üni. 4, Gazi, Gazi Osman Paşa, Karadeniz Teknik, Mehmet Akif Ersoy, Muğla ve On Dokuz Mayıs Üniversitelerinde ise 5 farklı başlangıç metodunun kullanıldığı tespit edilmiştir.

Araştırmanın sınırlılığı çerçevesinde yer alan ve uzman görüşleri ile içerik olarak karşılaştırmalı analiz yapılması düşünülen üç metot aşağıdaki gibi tespit edilmiştir.

Tablo 4.2. En çok kullanılan başlangıç metodlarının üniversitelere göre sıklık dağılımı

METOTLAR	ÜNİVERSİTELER									
	Atatürk Üni.	9 Eylül Üni.	Erzincan Üni.	Gazi Üni.	Gazi Osman Paşa Üni.	Karadeniz Teknik Üni.	Mehmet Akif Ersoy Üni.	Muğla Üni.	19 Mayıs Üni.	Pamukkale Üni.
F. Dotzauer "Methode de Violoncello vol. 1"	3	2	1	3	2	1	2	3	1	1
L. R. Feuillard "Methode Du Jeune Violoncelliste"				1	1		5		3	
S. Lee "Violoncello Methodo Op:30"	4	1	2		3	3	3	4	4	2
S. Suzuki "Cello School Vol 1"	2					4		1	2	
J. Werner "Praktische Violoncello Schule"	1	3	3		4	2	1	2		

Tablo 4.2’de elde edilen bulgular doğrultusunda, ilgili öğretim elemanlarının cevapladığı anketler sonucunda en çok kullanılan **beş metodun**, F. Dotzauer

(Violoncello Method Volume I), L. R. Feuillard (Methode Du Jeune Violoncellist), S. Lee (Praktische Violoncello-Schule Op.30), S. Suzuki (Cello School Vol 1) ve J. Werner (Praktische Violoncell Schule) olduğu tespit edilmiştir fakat sınırlılıklar doğrultusunda en çok kullanılan **ilk üç metodun** F. Dotzauer, S. Lee ve J. Werner olduğu ve ayrıca araştırma kapsamında da, bu başlangıç metotlarının içerik analizi ve karşılaştırmalı analizleri yapılmıştır.

4.2. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde elde edilen veriler doğrultusunda kullanım sıklığına göre metotların içeriksel analizi yapılmıştır.

4.2.1. Dotzauer Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular

4.2.1.1.Viyolonselın fiziksel yapısına ilişkin bulgular

Dotzauer başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısına tanımlayan bilgiler Şekil 4.1. ’de ayrıntılı bir şekilde verilmiş.

Şekil 4.1. Viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanması

Şekil 4.1'e göre, viyolonselın fiziksel yapısını oluşturan kısımlar aşağıdaki gibidir.

1. Üst Kapak	9. Kulaklar,
2. Arka Kapak	10. Kulak Boşluğu
3. F Delikleri	11. Salyangoz
4. Pik	12. Alt Eşik
5. Kuyruk	13. Yay Sopası
6. Tuş	14. Yay Ucu-Kafa
7. Sap	15. Topuk-Kurbağa
8. Üst Eşik	16. Kıllar

4.2.1.2. Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular

Viyolonselde dördüncü çizgi Fa anahtarı, dördüncü çizgi Do anahtarı ve ikinci çizgi Sol anahtarı kullanılmıştır. Dotzauer başlangıç metodunda viyolonsel çalarken kullanılan açkı ve anahtarlara ilişkin bilgiler Şekil 4.2'de verilmiştir.

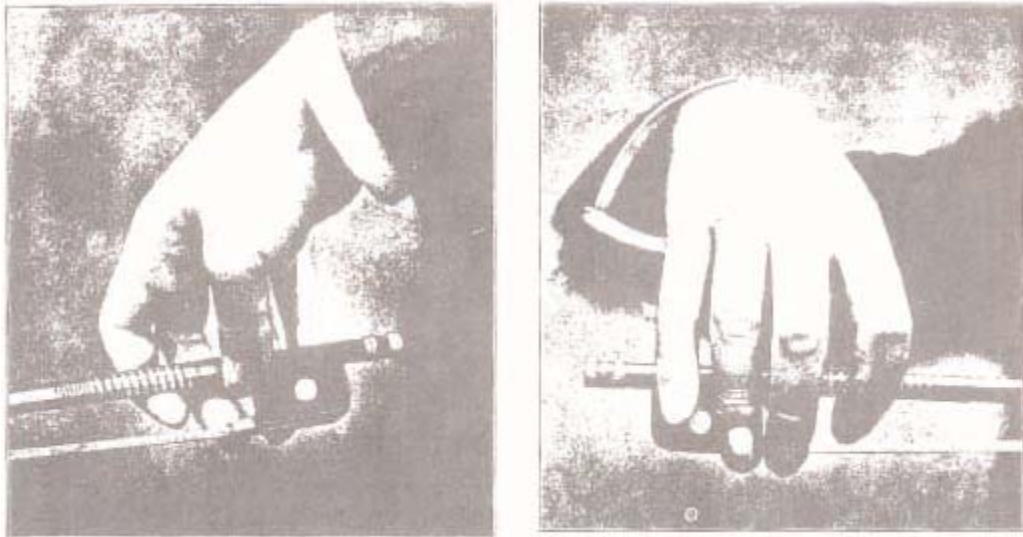
Şekil 4.2. Viyolonselın registerine (ses genişliği) göre kullanılan açkırlara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına ilişkin üç oktavı içeren gamlara ilişkin görsel

4.2.1.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular

Dotzauer başlangıç metodunda genel duruş, tutuş, oturuş ve yayın nasıl tutulması ile yay topuğunda parmakların nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller Şekil 4.3 ve Şekil 4.4’de belirtilmiştir.

Şekil 4.3. Viyolonsel ile ilgili duruş, tutuş, oturuşa ilişkin genel bir görsel

Şekil 4.4. Başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller

4.2.1.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular

Metot da 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde öncelikle Re sonra Sol, La, Do tellerinde birlik, ikilik ve dörtlük süre değerindeki notaların kullanıldığı boş tel yay çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.1.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular

Dotzauer başlangıç metodunda parmakların tuşe üzerinde I. Pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda ve Pus Pozisyonunda nasıl durması gerektiğine ilişkin bilgiler Şekil 4.5, Şekil 4.6 ve Şekil 4.7'de verilmiştir.

Şekil 4.5. I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.6. I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.7. Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller

4.2.1.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular

Metoda I. Pozisyonda Re telinde başlanılmış daha sonra Sol, La, Do tellerinde parmak egzersizlerine yer verilmiştir.

4.2.1.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular

- * Bütün tellerde, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde birlik, ikilik ve dörtlük süre değerindeki notaların kullanıldığı I. Pozisyonu öğretici egzersizlere ve iki viyolonsel için yazılmış parmak alıştırmalarına yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde iki tel üzerinde aynı parmağın kullanıldığı, beşli aralıklı notaların kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış parmak alıştırmalarına yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, üç tel üzerinde bütün yay ile yayın uç, ökçe ve orta kısmının kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış etütlere yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, bütün tellerin kullanıldığı çeşitli yay çalışmalarına ve Do majör tonalitesinde gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * 3/4'lük ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde akor çalışmalarına yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde üçlü, altılı ve sekizli aralıklı atlama çalışmalarına yönelik alıştırmalara ve iki viyolonsel için yazılmış etütlere yer verilmiştir.
- * Sol majör tonalitesinde birlik, ikilik ve dörtlük süre değerindeki notaların kullanıldığı gam çalışmaları ile parmak ve akor çalışmalarına yer verilmiştir.
- * 3/4'lük ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde Re teli üzerinde ikilik ve dörtlük süre değerindeki notalar ile bütün parmakların kullanıldığı, bağlı çalma tekniğini öğretici etütlere yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde bütün tellerin kullanıldığı, boş telde bağlı çalmaya yönelik etütlere yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde sekizlik, dörtlük ve ikilik süre değerindeki notaların kullanıldığı iki bağlı, üç bağlı, dört bağlı yay teknikleri ile yayı hızlı itip-çekme tekniğini içeren yay çalışmalarına yer verilmiştir.

- * 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde bağlı çalma tekniğinin kullanıldığı yay ve parmak egzersizlerine yer verilmiştir.
- * 3/4'lük ölçü sayısı içerisinde bağlı çalma tekniğinin kullanıldığı, soru-cevap ögesini içeren iki viyolonsel için yazılmış etütlere yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde üçlü aralıklı notalar ile çeşitli bağlı çalma tekniğini içeren alıştırımlara yer verilmiştir.
- * 6/8'lik ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde bağlı çalma tekniğini içeren parmak egzersizlerine yer verilmiştir.
- * Sol majör tonalitesinde iki viyolonsel için yazılmış alıştırıma yer verilmiştir.
- * Re telinde, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, bağlı çalma tekniğinin kullanıldığı parmak egzersizlerine yer verilmiştir.
- * Dört tel üzerinde sekizlik süre değerindeki notaların kullanıldığı, bağlı çalma tekniğini geliştirici egzersize yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, ikilik süre değerindeki notaların kullanıldığı, Re ve La telleri üzerinde iki notaya aynı anda basmaya yönelik egzersize yer verilmiştir.
- * I. Pozisyonda 3/4'lük ölçü sayısı içerisinde, Re-La tellerinde birinci parmağın, Sol-Do tellerinde birinci ve ikinci parmağın yarım ses pesleşmesine yönelik egzersize yer verilmiştir.
- * 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde, La telinde birinci sesin yarım ses pesleşmesine yönelik etüde yer verilmiştir.
- * Fa majör tonunda gam çalışması ile 2/4, 4/4, 6/8 ve 9/8 ölçü sayısı içerisinde akor çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Fa majör tonunda, 9/8'lik ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış etüde yer verilmiştir.
- * İki tel üzerinde çeşitli parmak ve yay egzersizlerine yer verilmiştir.
- * 3/4'lük ölçü sayısı içerisinde Si bemol majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * 4/4 ve 3/4'lük ölçü sayısı içerisinde akor ve parmak çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Si bemol majör tonunda, 3/2'lik ölçü sayısı içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.

- * 2/4' lük ölçü sayısı içerisinde, Mi bemol majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * 4/4 ve 3/4'lük ölçü sayısı içerisinde, Mi bemol majör tonunda akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * Mi bemol majör tonunda, sebare ölçü sayısı içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * 4/4 ve 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde onaltılık, sekizlik, dördlük, ikilik ve noktalı ikilik süre değerlerini içeren notaların kullanıldığı, yayın değişik bölümleri ile bağlı çalma ve staccato tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiştir.
- * 3/4 ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda, 3/4 ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, yayın değişik bölümlerini kullanarak vurgulu, staccato ve bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Birinci pozisyonda bütün tellerde ikinci ve dördüncü parmağın yarım ses tizleşmesine yönelik egzersizlere yer verilmiştir.
- * Re majör tonunda gam, akor ve iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * La majör tonunda gam ve akor çalışmaları ile 3/4, 4/4, 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Farklı yay çalışmalarına yer verilmiştir.
- * İki tele aynı anda basmayı içeren egzersize yer verilmiştir.
- * La minör tonunda gam ve akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * I. pozisyonda dördüncü parmağın yarım ses tizleşmesine yönelik parmak egzersizine yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda, melodik ve harmonik gam çalışması ile akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * I. pozisyonda birinci parmağın yarım ses tizleşmesine yönelik egzersize yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda, 3/4 ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.

- * Si minör tonunda, melodik ve harmonik gam çalışması ile akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda, 2/4 ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda, melodik ve harmonik gam çalışması ile akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda, sebare ve 6/4'lük ölçü sayısı içerisinde alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Sol minör tonunda, melodik ve harmonik gam çalışması ile akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol minör tonunda, 12/8'lik ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Do minör tonunda, melodik ve harmonik gam çalışması ile akor çalışmasına yer verilmiştir.
- * Do minör tonunda, 3/8'lik ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * 3/8 ve 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde parmakları hızlandırıcı egzersizlere, yay tekniklerine ve farklı ritim egzersizlerine yer verilmiştir.
- * Yarım pozisyon çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Değişken pozisyonlu çalışmalara yer verilmiştir.

4.2.1.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular

Metot da sadece I. pozisyona yönelik çalışmalara yer verilmiştir. Diğer pozisyonlara yönelik bilgi bulunmamaktadır.

4.2.1.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular

Metot da; 2/4, 3/4, 4/4, 3/2, 3/4, 3/8, 6/4, 6/8, 9/8, 12/8 ve sebare ölçü sistemi içerisinde bulunan çalışmalara yer verilmiştir.

4.2.1.10. Etüt ve alıştırmalarda kullanılan majör ve minör tonların belirlenmesine ilişkin bulgular

Metot da; Do majör, Do minör, Re majör, Re minör, Mi minör, Mi bemol majör, Fa majör, Sol majör, Sol minör, La majör, La minör, Si minör, Si bemol majör tonlarında gam ve etüt çalışmalarına yer verildiği tespit edilmiştir.

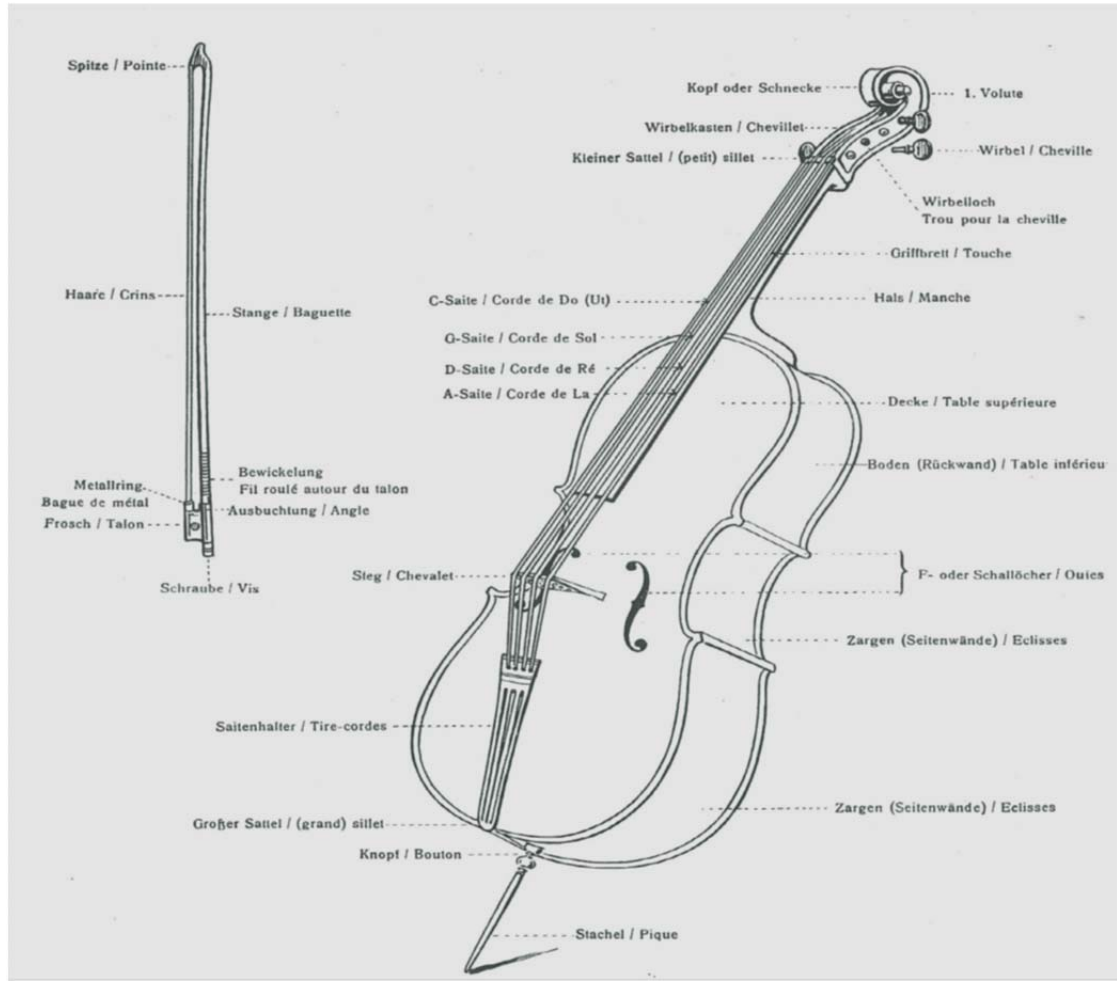
4.2.1.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular

Metot da; Lento, Andante, Largo, Adagio, Moderato, Allegretto, Andante sostenuto, Allegro moderato, Andante con moto, Tempo di Minuetto, Giocoso, Allegro, Allegro non troppo gibi hız terimleri ile forte, piano, mezzoforte, sempre, fortepiano, crescendo, de crescendo ve sp gibi nüans terimleri kullanılmıştır.

4.2.2. Sebastian Lee Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular

4.2.2.1. Viyolonselın fiziksel yapısına ilişkin bulgular

S. Lee başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısını tanımlayan bilgiler Şekil 4.8’de ayrıntılı bir şekilde verilmiş.

Şekil 4.8. Viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanması

Şekil 4.8'e göre, Viyolonselın fiziksel yapısını oluşturan kısımlar aşağıdaki gibidir.

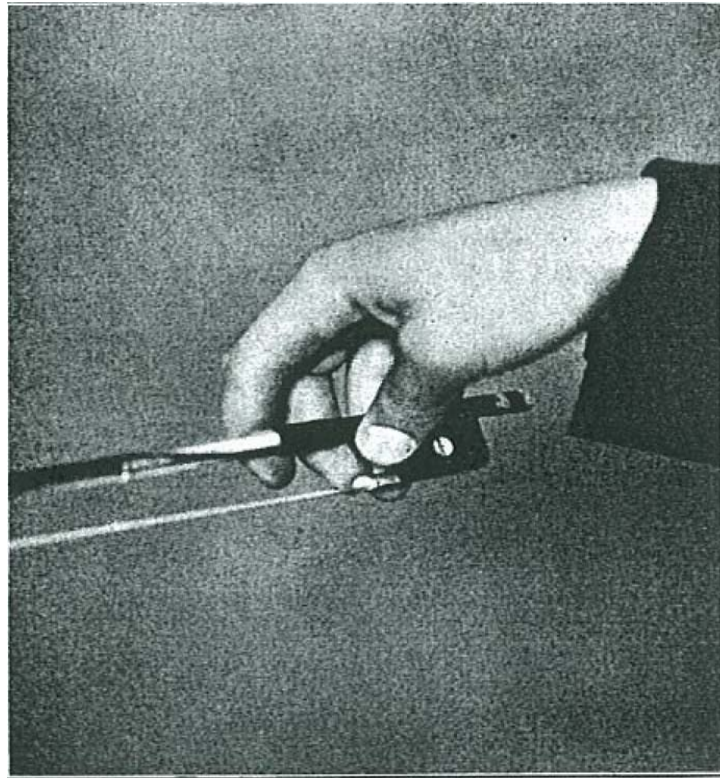
Üst Kapak	Kulaklar
Arka	Kulak Boşluğu
F Delikleri	Salyangoz
Pik	Alt Eşik
Kuyruk	Yay Sopası
Tuşe	Yay Ucu-Kafa
Sap	Topuk-Kurbağa
Üst Eşik	Kıllar

4.2.2.2. Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular

Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve registerine (ses genişliği) göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgulara yer verilmemiştir.

4.2.2.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular

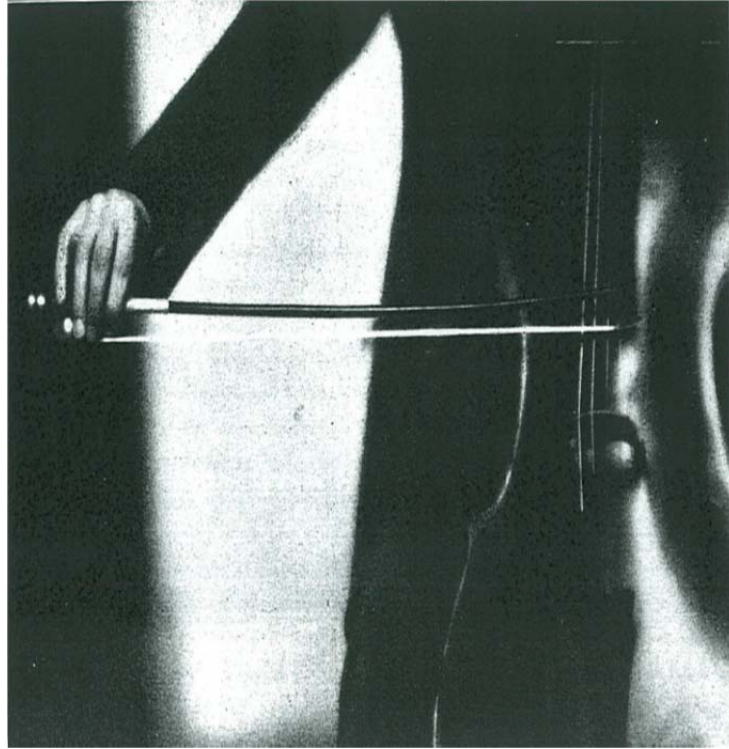
S. Lee başlangıç metodunda parmakların yay topuğunda, yayın teller üzerinde ve yayı itip çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin bilgiler Şekil 4.9, Şekil 4.10 ve Şekil 4.11’de verilmiştir

Şekil 4.9. Başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.10. Teller üzerinde yayın nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel.

Şekil 4.11. Teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

4.2.2.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular

Metot da Sol, Re, La ve Do tellerinde birlik süre değerindeki notaların ve bütün yay tekniğinin kullanıldığı boş tel yay çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.2.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular

S. Lee başlangıç metodunda parmakların tuşe üzerinde I. Pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda ve Pus Pozisyonunda nasıl durması gerektiğine ilişkin bilgiler Şekil 4.12, Şekil 4.13 ve Şekil 4.14 de verilmiştir.

Şekil 4.12. I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.13. I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.14. Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

4.2.2.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular

Metoda I. Pozisyonda Sol telinde başlanılmış daha sonra Re, La ve Do tellerine yönelik parmak egzersizlerine yer verilmiştir.

4.2.2.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular

- * Metot da I. pozisyonda bütün teller üzerinde 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde ikilik notaların kullanıldığı parmak çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Do majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Do majör gam üzerinde, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde ikilik süre değerindeki notalar ile üçlü, dördü, beşli, altılı, yedili, sekizli(oktav), dokuzlu ve onlu aralıklı notaların kullanıldığı parmak alıştırmalarına yer verilmiştir.
- * Do majör tonunda, I. pozisyonda onaltılık, sekizlik, dördlük, ikilik, birlik süre değerindeki notaların kullanıldığı, bütün yay ve bağlı yay tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * La majör tonunda melodik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * La majör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde bütün yay tekniğinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde bütün yay ile yayın alt ve üst bölümlerinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda melodik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde bütün yay ile yayın alt ve üst bölümlerinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Re majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Re majör tonunda, 3/4' lük ölçü sayısı içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda melodik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde, bütün yay ile yayın alt ve üst bölümlerinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.

- * Fa majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Fa majör tonunda, 4/4' lük ölçü sayısı içerisinde, bütün yay ile yayın uçta ve ökçede kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda melodik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda, 2/4' lük ölçü sayısı içerisinde, bütün yay ile yayın uçta ve ökçede kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Si bemol majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Si bemol majör tonunda, 4/4' lük ölçü sayısı içerisinde bütün yay, yayı uçta kullanma ve bağlı çalma tekniğini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Sol minör tonunda melodik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol minör tonunda, 4/4' lük ölçü sayısı içerisinde bütün yay, yayı uçta kullanma ve bağlı çalma tekniğini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * 4/4' lük ölçü sayısı içerisinde, onaltılık süre değerindeki notaların kullanıldığı bilekte esneme, alt kol çalışmaları ve detache tekniğini geliştirici egzersizlere yer verilmiştir.
- * La, Re, Sol ve Do tellerinde, 3/4' lük ölçü sayısı içerisinde, onaltılık süre değerindeki notaların kullanıldığı, ikinci ve üçüncü parmağı çalıştırmaya yönelik egzersizlere yer verilmiştir.
- * Sol ve Re tellerinde onaltılık süre değerindeki notaların kullanıldığı, yayı alt ve üst yarısında, bütününde kullanma teknikleri ile bağlı çalma tekniklerini içeren çalışmalara yer verilmiştir.
- * I. pozisyondan VI. pozisyona kadar bütün teller üzerindeki sesleri parmak numaraları ile gösteren tabloya yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde farklı pozisyon yapısını gösteren egzersiz ve bu konuyla ilgili Si minör tonunda alıştırmaya yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde I. pozisyonda 1-2-4. parmakların kullanıldığı konum çalışması ve bununla ilgili Sol majör tonunda alıştırmaya yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde II. pozisyonda 1-2-4. parmakların kullanıldığı konum çalışması ve bununla ilgili Do majör tonunda alıştırmaya yer verilmiştir.

- * Bütün teller üzerinde III. pozisyonda 1-2-4. parmakların kullanıldığı konum çalışması ve bununla ilgili Re majör tonunda alıştırmaya yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde IV. pozisyonda 1-3-4. parmakların kullanıldığı konum çalışması ve bununla ilgili Mi minör tonunda alıştırmaya yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde 4/4' lük ölçü sistemi içerisinde ikilik notaların kullanıldığı, iki notayı aynı anda çalmaya yönelik egzersizlere yer verilmiştir.
- * Do majör tonunda gam çalışması ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı yay tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * La majör tonunda gam çalışmasına ve 3/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda gam çalışmasına ve 6/8'lik ölçü sistemi içerisinde bağlı yay tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda gam çalışmasına ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı yay tekniklerini içeren iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Re majör tonunda gam çalışmasına ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı yay tekniklerini içeren iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Fa anahtarından Do anahtarına geçiş ve Do anahtarında kullanılan parmak numaralarına ilişkin egzersize yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda V. pozisyona kadar, Fa anahtarından Do anahtarına geçişin olduğu gam çalışması ile 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * La majör tonunda V. pozisyona kadar, Fa anahtarından Do anahtarına geçişin olduğu gam çalışması ile 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı ve iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Fa diyez minör tonunda gam çalışmasına ve 3/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Mi majör tonunda gam çalışmasına ve 3/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Do diyez minör tonunda gam çalışmasına ve 6/8'lik ölçü sistemi içerisinde bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Fa majör tonunda gam çalışmasına ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.

- * Re minör tonunda Fa anahtarından başlayıp Do anahtarıyla devam eden gam çalışması ve 2/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Si bemol majör tonunda Fa anahtarından başlayıp Do anahtarıyla devam eden gam çalışması ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Mi bemol majör tonunda gam çalışması ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Do minör tonunda gam çalışması ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde, bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * La bemol majör tonunda Fa anahtarından başlayıp Do anahtarıyla devam eden gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Fa minör tonunda gam çalışması ve 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde Do anahtarının da kullanıldığı, bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Yayın alt ve üst bölümü ile bütününün kullanıldığı, staccato tekniğini içeren bağlı yay çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde noktalı sekizlik ve onaltılık süre değerindeki notaların kullanıldığı bağlı çalışmalara yer verilmiştir.
- * Üçleme tartımı özelliğinde bulunan çalışmalara yer verilmiştir.
- * Dört tel üzerinde arpej çalışmalarına ve iki viyolonsel için yazılmış alıştırmalara yer verilmiştir. On altılık ve sekizlik süre değerindeki notaların kullanıldığı Spiccato, staccato, teknikleri ile yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı, bağlı çalma tekniklerini içeren egzersiz ve iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Si bemol majör tonunda 4/4, 6/8'lik ölçü sistemi içerisinde onaltılık ve noktalı sekizlik süre değerindeki notalar ile bağlı çalma tekniğini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Tril tekniğine ilişkin egzersiz ve iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * I. pozisyondan IV. pozisyona kadar kromatik gam ve iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.

- * Do majör, Sol majör, Re majör, La majör, Mi majör, La minör, Mi minör, Si minör, Fa diyez minör, Do diyez minör, Fa majör, Si bemol majör, Mi bemol majör, La bemol majör, Re minör, Sol minör, Do minör ve Fa minör tonlarında iki sese aynı anda basmayı içeren gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Çift sesli tril çalışması ile 3/8, 4/4 ölçü sistemi içerisinde iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * Pizzicato tekniğine ilişkin açıklamaya yer verilmiştir.
- * Sol anahtarı üzerinde Do majör, Re majör, Mi majör, Fa majör, Sol majör, Fa diyez minör, Mi minör, Re minör, Do minör, Si bemol majör ve La majör tonlarında pus tekniğini içeren gam çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Do anahtarı üzerinde Sol majör tonunda pus tekniğini içeren kromatik gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol anahtarı üzerinde Re majör tonunda pus ve bağlı çalma tekniğini içeren parmak egzersizlerine yer verilmiştir.
- * Fa anahtarına başlayıp Sol anahtarında devam eden ve pus tekniğini içeren Do majör, La minör, Sol majör, Mi minör, Re majör, Si minör, La majör, Fa diyez minör, Fa majör, Re minör, Si bemol majör, Sol minör, Mi bemol majör ve Do minör tonlarında gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Do anahtarı üzerinde 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde pus ve bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * 3/4'lük ölçü sistemi içerisinde Mi bemol majör tonunda Do ve Sol anahtarlarının kullanıldığı, içerisinde üçlemelerin, pus ve bağlı çalma tekniklerinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * 6/8'lik ölçü sistemi içerisinde Sol majör tonunda Do anahtarının kullanıldığı, içerisinde üçlemelerin, pus ve bağlı çalma tekniklerinin kullanıldığı, iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.
- * 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde Sol anahtarında pus ve bağlı çalma tekniklerini içeren, iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir. Do anahtarında, pus tekniğinde, onaltılık süre değerini içeren, staccato çalınan parmak çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Sol anahtarında, pus pozisyonu üzerinde, üçlü akor çalışmalarına yer verilmiştir.

- * Sol ve Fa anahtarlarının beraber kullanıldığı, bağlı çalma ve üçlü akor çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Sol majör ve Re majör tonlarında harmonik gam çalışmasına, 6/8 ve 2/4'lük ölçü sistemi içerisinde harmonik seslerle ilgili iki viyolonsel için yazılmış çalışmaya yer verilmiştir.
- * Sol ve Do anahtarlarında pus pozisyonunda oktav çalışmaları ile bunlarla ilgili iki viyolonsel için yazılmış çalışmalara yer verilmiştir.

4.2.2.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular

Metot da I., II., III., IV., V., VI. ve pus pozisyonuna yönelik gam ve etüt çalışmalarına yer verilmiştir

4.2.2.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular

Metot da, 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 ve 6/8'lik ölçü sayılarında gam ve etüt çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.2.10. Etüt ve alıştırılmalarda kullanılan majör ve minör tonların belirlenmesine ilişkin bulgular

Metot da; Do majör, Do minör, Do diyez minör, Re majör, Re minör, Mi majör, Mi minör, Mi bemol majör, Fa majör, Fa minör, Fa diyez minör, Sol majör, Sol minör, La majör, La minör, La bemol majör, Si minör ve Si bemol majör tonlarında gam ve etüt çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.2.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular

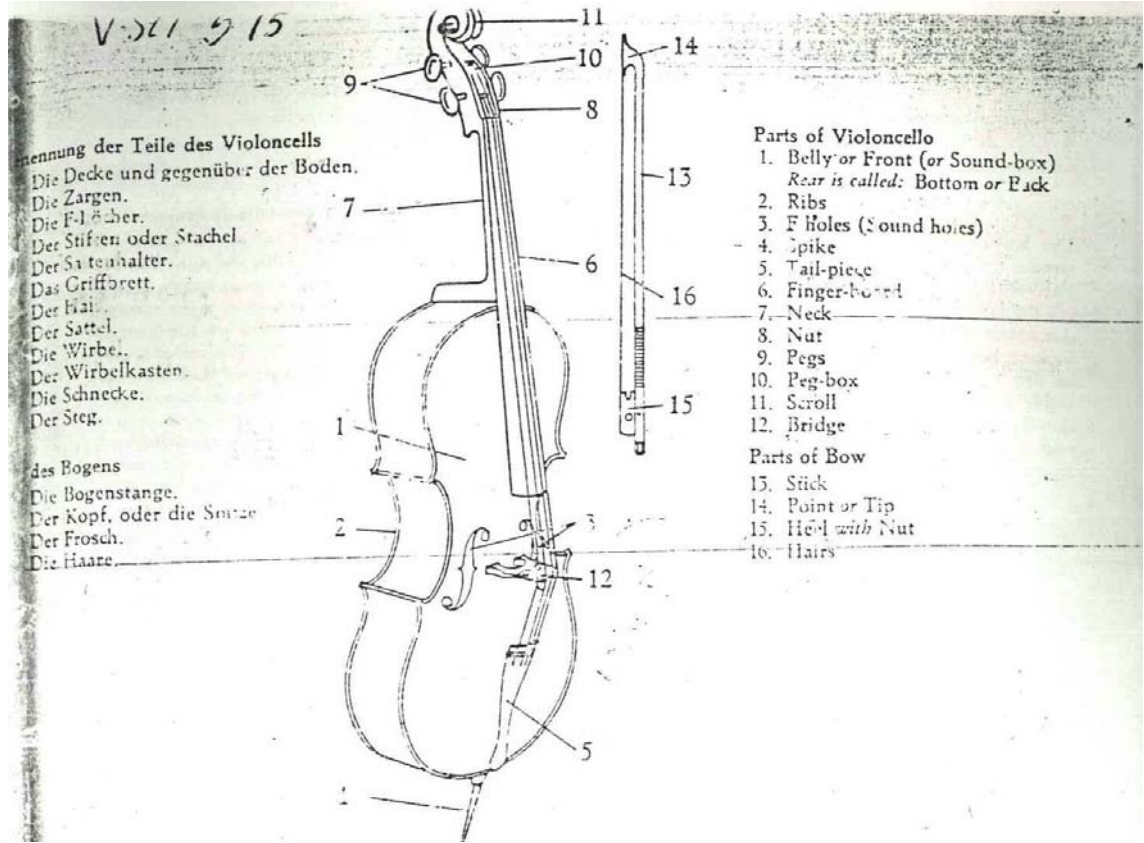
Metot da; Lento assai, Andante, Andantino, Allegretto, Allegro moderato, Andante con moto, Andante cantabile, Andante sostenuto, Allegro agitato, Adagio ma non troppo, Moderato, Allegretto grazioso, Andante affettuoso, Lento mesto, Tempo di Minuetto, Cantabile energico, Cantabile gibi hız terimleri ile piano, forte, mezzoforte,

fortepiano, dolce, simile, grazioso, loure, espressivo ve sf gibi nüans terimleri kullanılmıştır.

4.2.3. Joseph Werner Başlangıç Metodunun İçerik Bakımından Çözümlemesine İlişkin Bulgular

4.2.3.1. Viyolonselın fiziksel yapısına ilişkin bulgular

Joseph Werner başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısını tanımlayan bilgiler Şekil 4.15’de ayrıntılı bir şekilde verilmiş.

Şekil 4.15. Viyolonselın fiziksel yapısının tanımlanması

Şekil 4.15.’e göre, viyolonselın fiziksel yapısını oluşturan kısımlar aşağıdaki gibidir.

1. Üst Kapak	9. Kulaklar
2. Arka Kapak	10. Kulak Boşluğu

3. F Delikleri	11. Salyangoz
4. Pik	12. Alt Eşik
5. Kuyruk	13. Yay Sopası
6. Tuş	14. Yay Ucu-Kafa
7. Sap	15. Topuk-Kurbağa
8. Üst Eşik	16. Kıllar

4.2.3.2. Viyolonselın tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bulgular

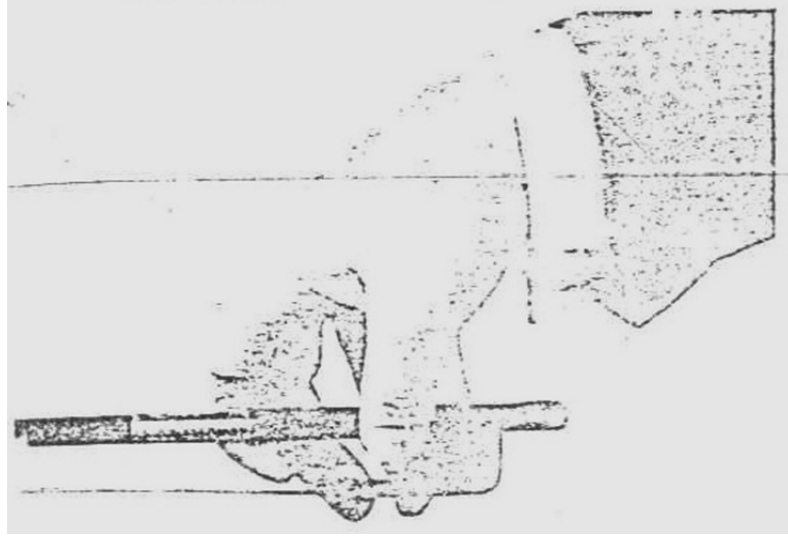
Viyolonselde dördüncü çizgi Fa anahtarı, dördüncü çizgi Do anahtarı ve ikinci çizgi Sol anahtarı kullanılmıştır. Joseph Werner başlangıç metodunda viyolonsel çalarken kullanılan açık ve anahtarlara ilişkin bilgiler Şekil 4.16'da verilmiştir.

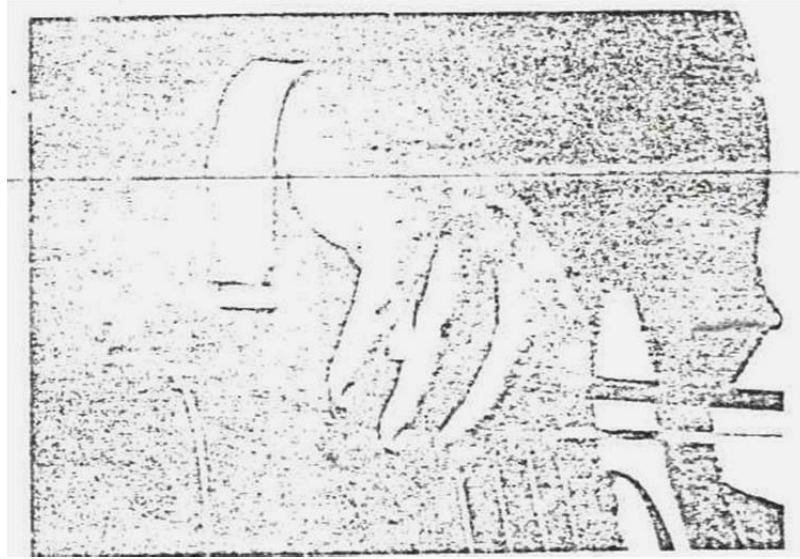
Şekil 4.16. Viyolonselın registerine (ses genişliği) göre kullanılan açılara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına ilişkin üç oktavı içeren gamlara ilişkin görsel

4.2.3.3. Yay tutuşu ve yay tekniklerine ilişkin bulgular

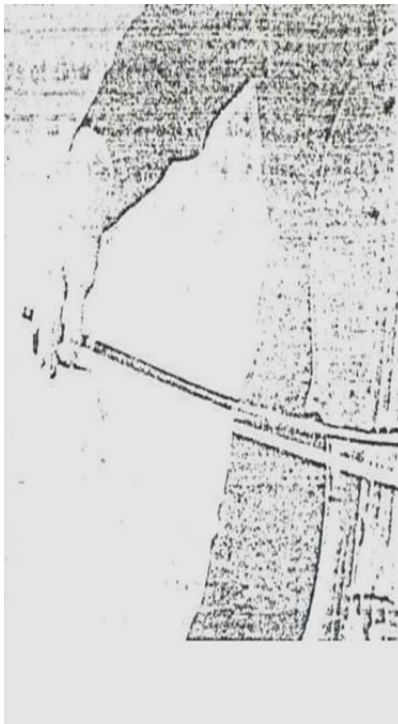
Joseph Werner başlangıç metodunda parmakların yay topuğunda, yayın teller üzerinde ve yayı itip çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin bilgiler Şekil 4.17, Şekil 4.18 ve Şekil 4.19'da verilmiştir.

Şekil 4.17. Başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.18. Teller üzerinde yay tutuşunun nasıl olması gerektiğine ilişkin görsel

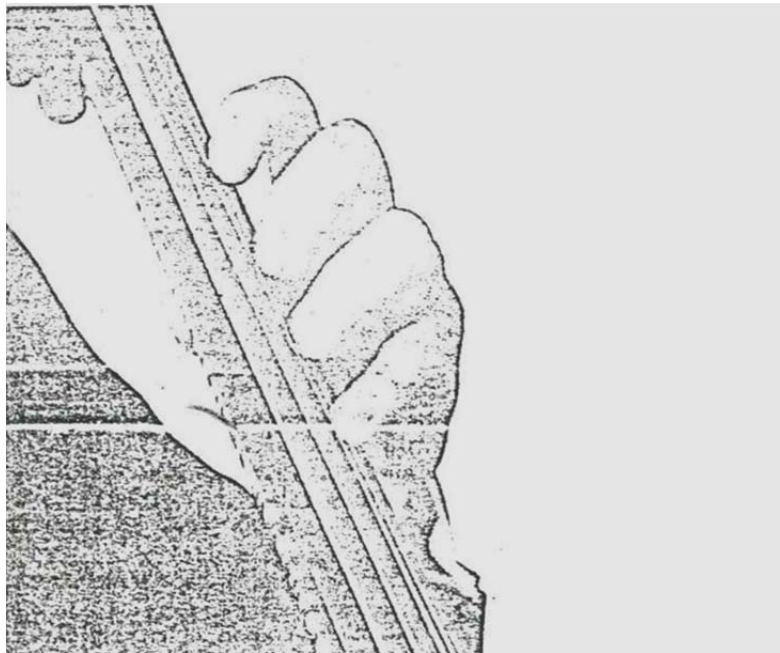
Şekil 4.19. Teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görseller

4.2.3.4. Yay çalışmalarına ilişkin bulgular

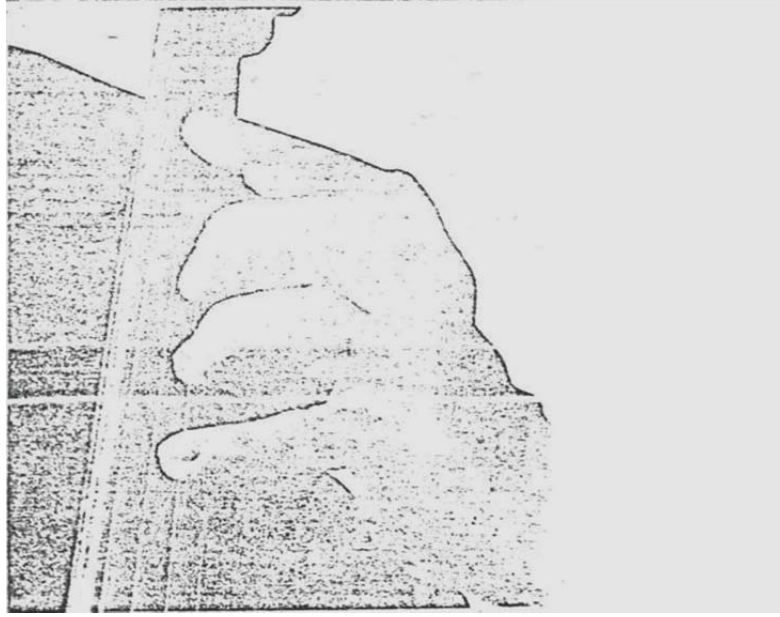
Metot da başta Re teli olmak üzere sırasıyla Do, Sol ve La tellerinde birlik notalar ile boş tel yay çalışmalarına yer verilmiştir. Daha sonra öğretmenin eşlik edeceği iki viyolonsel için alıştırma örneği verilmiştir. Metot da birlik, ikilik, dördlük, sekizlik, onaltılık ve noktalı ikilik süre değerlerinden oluşan notalarla boş tel yay çalışmalarına yer verilmiştir. Yayın bölümlerine yönelik teller arası geçişlerin yer aldığı, uçta, ökçede ve bağlı çalma tekniklerini gösteren alışırmalara yer verilmiştir.

4.2.3.5. Sol el tekniklerine ilişkin bulgular

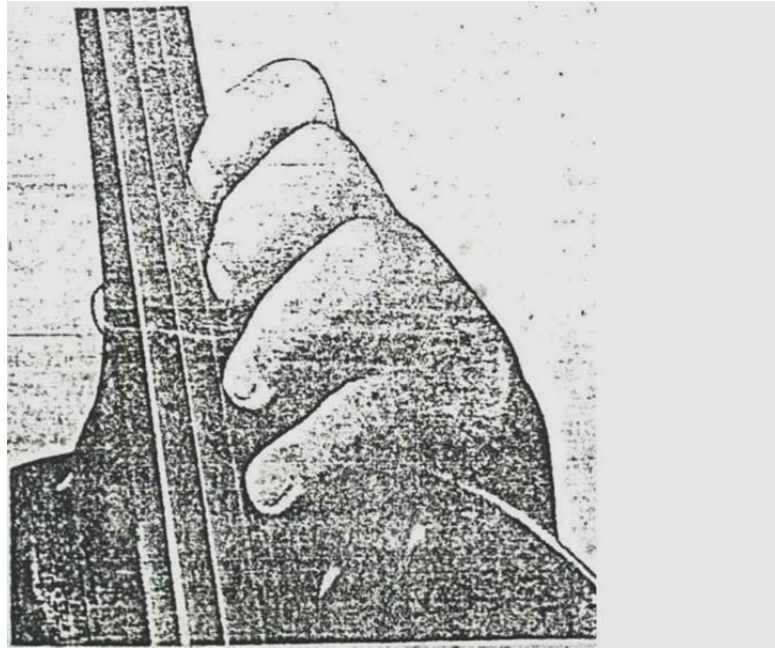
Joseph Werner başlangıç metodunda parmakların tuşe üzerinde I. Pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda, IV. Pozisyonda ve Pus Pozisyonunda nasıl durması gerektiğine ilişkin bilgiler Şekil 4.20, Şekil 4.21, Şekil 4.22 ve Şekil 4.23’de verilmiştir.

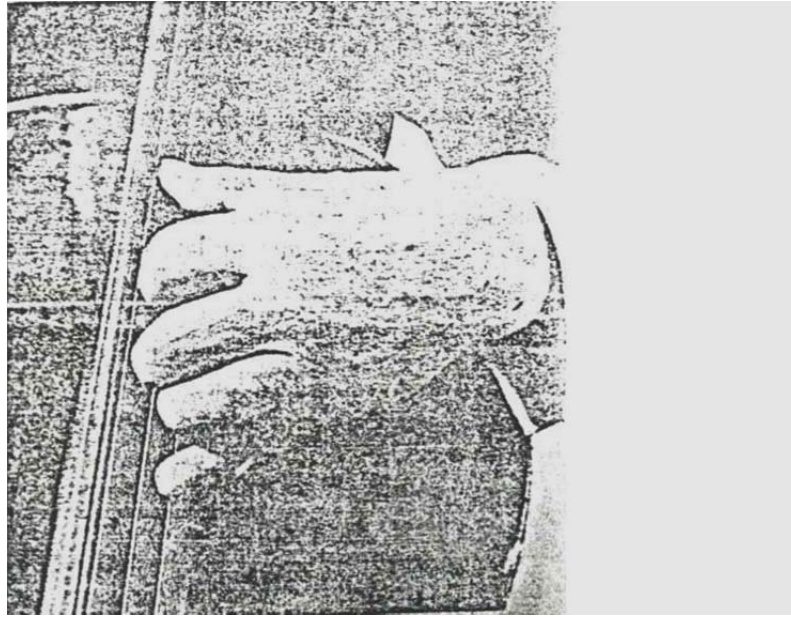
Şekil 4.20. I. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.21. I. Pozisyonda açık konumda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.22. IV. Pozisyonda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

Şekil 4.23. Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsel

4.2.3.6. Hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin bulgular

I. Pozisyonda Re telinde başlanılmış, sırasıyla Sol, Do, Sol, Re ve La tellerine yönelik yay çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.3.7. Sağ el ve sol el tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin bulgular

- * I. pozisyonda birlik süre değerindeki notaların ve parmak tutma tekniğinin kullanıldığı alıştırmalara, Re ve La tellerinde 1-2-4. , Sol ve Do tellerinde 1-3-4. parmakların yerlerini gösteren çalışmalara yer verilmiştir.
- * Birlik notaların kullanıldığı alıştırmalara ve iki viyolonsel için küçük etütlere yer verilmiştir.
- * Do majör gam üzerinde ikilik ve dörtlük notaların kullanıldığı, iki bağlı ve dört bağlı yay çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Bütün teller üzerinde ikilik notaların kullanıldığı, temiz çalmayı amaçlayan alıştırmalara yer verilmiştir.

- * Üçlü, dördlü ve beşli aralıklı notalar ile bağlı çalmayı amaçlayan alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Parmakları hızlandırıcı üç zamanlı ve bağlı çalma tekniklerine yönelik alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Aynı ezgiyi 4/4, 3/4, sebare, 6/8, 2/4 lük gibi farklı ölçü sayıları içerisinde çalmaya yönelik alıştırmalara yer verilmiştir.
- * 4/4' lük ölçü sayısı içerisinde dördlük notaların ve üçlemelerin kullanıldığı, yayın uçta ve ökçede kullanıldığı çalışmalar ile bağlı çalmaya yönelik alıştırmalara yer verilmiş.
- * Bütün teller üzerinde üçlü, dördlü, beşli, altılı, yedili aralıklıları içeren alıştırmalar ile bağlı çalma tekniklerini içeren egzersizlere yer verilmiştir.
- * Bağlı ve staccato çalma tekniği ile beraber yayı uçta ve ökçede çalmaya yönelik alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Parmak egzersizlerine ve teller arası geçiş yaparken bilek şeklinin korunmasına yönelik çalışmalara yer verilmiştir.
- * Arpej tekniğine hazırlayıcı egzersizler ile üç tel ve dört tel üzerinde arpej alıştırmalarına yer verilmiştir.
- * Üçleme tartımı özelliğindeki notaların kullanıldığı parmak ve yay alıştırmalarına yer verilmiştir.
- * Sol Majör tonunda, açık ve kapalı konumda parmak egzersizleri ile pekiştirici etütlere verilmiştir.
- * Sol majör tonunda, 3/4 ve 4/4 ölçü sayısı içerisinde, bağlı ve staccato çalmaya yönelik alıştırmalar ile iki viyolonsel için yazılmış etütlere yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda, 3/8'lik ölçü sayısı içeren, staccato çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol majör tonunda, bağlı notaların bulunduğu ritim çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Mi minör ve Re majör tonlarında gam çalışmalarına yer verilmiş.
- * Re majör tonunda, detache tekniğinin kullanıldığı ve ilgili beş varyasyonun bulunduğu etüt çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Re minör tonunda, onaltılık süre değerindeki notaların kullanıldığı egzersizlere yer verilmiştir.

- * Staccato tekniğine yönelik egzersizlere yer verilmiştir.
- * Staccato ve bağlı çalma tekniğinin kullanıldığı, 3/4 ve 6/8'lik ölçü sayısı içeren, Re majör tonunda etütlere yer verilmiştir.
- * Re minör, Sol majör, Re majör tonlarında çeşitli alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Si minör tonunda etütlere yer verilmiştir.
- * La majör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Fa diyez minör tonunda gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * Fa diyez minör tonunda etütlere ve yay çalışmalarına yer verilmiştir.
- * Fa diyez minör tonunda ilgili üç varyasyonu bulunan etüt çalışmalarına yer verilmiştir.

4.2.3.8. Kullanılan pozisyonlara ilişkin bulgular

Metot da pozisyonlar; I. Pozisyon, IV. Pozisyon, I.ve IV. Geçişli Pozisyon, III. Pozisyon, I. III. ve IV. Geçişli Pozisyon, II. Pozisyon, V. Pozisyon, VI. Pozisyon, VII. Pozisyon şeklinde sıralanmıştır.

IV. Pozisyon;

- * Açık ve kapalı konumlardaki parmak numaraları ile parmakları daha hızlı kullanmaya yönelik egzersizlere yer verilmiştir.
- * 1-2-3. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiştir.
- * 1-2-4. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiştir.
- * Fa majör tonunda, 4/4 ve 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde, bağlı çalma teknikleri ile birlikte iki notaya aynı anda basmaya yönelik alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Fa diyez majör tonunda, 6/8'lik ölçü sayısı içerisinde, etüt çalışmasına yer verilmiştir.
- * Sol majör, Sol minör ve Re minör tonlarında, I. pozisyondan başlayıp IV. pozisyonda devam eden gam çalışmalarına yer verilmiştir.

- * Fa majör tonunda, fa sesinden başlayan tam beşli aralığındaki notaların dördüncü çizgi Do anahtarındaki yerleri gösterilmiştir.

I. ve IV. geçişli pozisyon;

- * Fa majör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde ilgili dört varyasyonu olan I. ve IV. geçişli etütlere yer verilmiştir.

III. Pozisyon;

- * Kapalı konumdaki parmak numaraları ile hızlandırıcı etütlere yer verilmiştir. 1-2-4. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiştir.

- * 1-3-4. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiştir.

- * La majör tonunda, staccato ve bağlı çalma tekniklerini içeren etüt çalışmasına yer verilmiştir.

- * La bemol majör tonunda, staccato ve bağlı çalma teknikleri ile birlikte iki notaya aynı anda basmaya yönelik alıştırmalara yer verilmiştir.

- * Fa majör tonunda, 4/4'lük ölçü sayısı içerisinde I. pozisyonda başlayıp III. Pozisyonda devam eden gam çalışmasına yer verilmiştir.

- * Mi bemol majör tonunda, akor çalışmasına yönelik etütlere yer verilmiştir.

I. III. ve IV. Geçişli Pozisyon;

- * Re majör tonunda, 3/4' lük ölçü sayısı içerisinde I. III. ve IV. geçişlerini içeren etüde yer verilmiştir.

II. Pozisyon;

- * Parmak numaraları ile hızlandırıcı etütlere yer verilmiştir.

- * 1-2-4. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiş.

- * 1-3-4. parmakların kullanıldığı, parmak tutma ve bağlı çalma tekniğini içeren egzersizlere yer verilmiş.

- * Onaltılık, sekizlik süre değerindeki notalar ile üçlemelerin ve bağlı çalma tekniğinin kullanıldığı etütlere yer verilmiştir.

- * İkinci pozisyona yönelik çeşitli egzersizlere yer verilmiştir.
- * Mi bemol majör tonunda, birinci pozisyon başlayan I. III. ve II. geçişli gam çalışmasına ve parmakları hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir
- * Fa minör tonunda, III. pozisyondan başlayan III. II. I. IV ve III. geçişli gam çalışmasına yer verilmiştir.
- * 3/4' lük ölçü sayısı içerisinde, halbe (ara) pozisyonların yerlerini belirten parmak numaralarına ve bunlarla ilgili alıştırmalara yer verilmiştir.
- * Altı diyez, dört diyez, tek bemol ve beş bemollü tonları içeren, bağlı ve staccato çalma tekniğinin kullanıldığı alıştırmalara yer verilmiştir.
- * 3/4' lük ölçü sayısı içerisinde, iki viyolonsel için yazılmış küçük etütlere yer verilmiştir.
- * Mi minör tonunda, I. pozisyondan başlayan ve I. h. III. ve II. geçişli gam çalışmasına ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Mi majör tonunda, II. pozisyondan başlayan II. I. h. III. ve II. geçişli gam çalışmasına ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Re bemol majör tonunda, I. pozisyondan başlayan I. IV. III. II. ve h. geçişli gam çalışmasına ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Sol bemol majör tonunda, IV. pozisyondan başlayan IV. III. II. h. ve IV. geçişli gam çalışması ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Do diyez minör tonunda, h. pozisyondan başlayan h. III. II. I. ve IV. geçişli gam çalışması ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Mi bemol minör tonunda, II. pozisyondan başlayan II. I. IV. III. ve II. geçişli gam çalışması ve parmak hızlandırıcı egzersizlere yer verilmiştir.
- * Sol diyez minör tonunda, h. pozisyondan başlayan h. III. II. I. ve IV. geçişli gam çalışmasına yer verilmiştir.

V. Pozisyon;

Bu pozisyonu belirleyici notalar yerleri ve parmak numaralarıyla beraber verilip bunlarla ilgili farklı tonlarda etütlere yer verilmiştir.

4.2.3.9. Ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin bulgular

Metot da 2/4, 3/4, 4/4, sebare, 3/8, 6/8' lik ölçü sayıları kullanılmıştır.

4.2.3.10. Etüt ve alıştırmalarda kullanılan majör ve minör tonlara ilişkin bulgular

Metot da; Do majör, Do diyez minör, Re majör, Re minör, Re bemol majör, Mi majör, Mi minör, Mi bemol majör, Mi bemol minör, Fa majör, Fa diyez majör, Fa diyez minör, Sol majör, Sol minör, Sol bemol majör, Sol diyez minör, La majör, La bemol majör, Si minör tonalitelerinde gam ve etüt çalışmalarına yer verildiği tespit edilmiştir.

4.2.3.11. Kullanılan hız ve nüans terimlerine ilişkin bulgular

Metot da; Moderato, Allegro moderato, Allegretto, Andante, Andantino, Allegrezza, Adagio sostenuto, Vivace, Tempo ad libitum gibi hız terimleri ile forte, mezzoforte, piano, dolce, espressivo, crescendo, de crescendo, mezzopiano, marcato, tranquillo, leggiero, tenuto, poco, legato, forzando gibi nüans terimleri kullanıldığı görülmüştür.

4.3. Türkiye'de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Karşılaştırmalı Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar

4.3.1. Fiziksel Yapısına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Araştırmada içerik analizi yapılan üç (Dotzauer, S. Lee ve Werner) başlangıç metodunun hepsinde viyolonsel için fiziksel yapısında yer alan bölümlerin ayrı ayrı açıklandığı ve üç metotta bu açıklamaların benzerlik gösterdiği tespit edilmiştir.

4.3.2. Viyolonsel Tellerinin İsimlendirilmesi ve Ses Genişliğine Göre Kullanılan Anahtarlara İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında viyolonsel rejistire (ses genişliği) göre kullanılan açkılara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına üç oktavı içeren gam içerisinde yer verilirken, Sebastian Lee başlangıç metodunda ses genişliğine göre açkılara ve kullanılan anahtarlara ilişkin üç oktavı içeren gamlara yer verilmediği tespit edilmiştir.

4.3.3. Yay Tutuşu ve Yay Tekniklerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer, S. Lee ve Werner başlangıç metotlarının üçünde de yay tutuşuna ilişkin görsellere yer verildiği görülmüştür.

4.3.4. Yay Çalışmalarına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer, S. Lee ve Werner başlangıç metotlarında bütün tellerde yay çalışmalarına yer verildiği tespit edilmiştir.

4.3.5. Sol El Tekniklerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer başlangıç metodunda I. pozisyon, I. pozisyonda açık konum ve pus pozisyonu tanıtıcı, Sebastian Lee başlangıç metodunda I. pozisyon, I. pozisyonda açık konum ve pus pozisyonunu tanıtıcı ve Werner başlangıç metodunda I. pozisyon, I. pozisyonda açık konum, IV. pozisyon ve pus pozisyonunu tanıtıcı sol el görsellerine yer verilmiştir.

Bu bağlamda, üç başlangıç metodunda I. pozisyonu tanıtıcı görseller aynı olmasına rağmen diğer pozisyonlara yönelik tanıtıcı görseller farklılık göstermektedir.

4.3.6. Metotların Hangi Tel ve Hangi Pozisyondan Başladığına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer başlangıç metoduna I. Pozisyonda Re telinde başlanılmış daha sonra Sol, La, Do tellerinde çalışmalara yer verilmiş. Sebastian Lee başlangıç metoduna I. Pozisyonda La telinde başlanılmış daha sonra Re, Sol ve Do tellerinde çalışmalara yer verilmiştir. Werner başlangıç metoduna I. Pozisyonda Re telinde başlanılmış, sırasıyla La, Sol ve Do tellerinde çalışmalara yer verilmiştir.

Yukarıda açıklandığı gibi, Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarının aynı telden, Sebastian Lee başlangıç metodunun farklı telden başladığı tespit edilmiştir.

4.3.7. Sağ El ve Sol El Tekniklerinin Bir Arada Kullanılmasına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Sağ el ve sol tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin karşılaştırmada, farklı tonlarda gam ve etüt çalışmalarına, atlama ses ve yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı çalışmalara, akor, bağlı çalma ve staccato tekniğine yönelik çalışmalara Dotzauer, Sebastian Lee ve Werner başlangıç metotlarının üçünde, detache, pizzicato ve arpej tekniğine yönelik çalışmalara Sebastian Lee ve Werner başlangıç metotlarında, parmak tutma tekniğine yönelik çalışmalara Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında, iki notaya aynı anda basmaya yönelik çalışmalara S. Lee ve Dotzauer başlangıç metotlarında, tek ses, çift ses tril ve spiccato çalışmalarına yalnız S. Lee başlangıç metodunda, açık ve kapalı konumda parmak egzersizlerine yalnız J. Werner başlangıç metodunda yer verildiği anlaşılmıştır.

4.3.8. Metotlarda Kullanılan Pozisyonlara İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Dotzauer başlangıç metodunda sadece I. pozisyona yönelik çalışmalara yer verilmiş, diğer pozisyonlara yönelik çalışmalara yer verilmemiştir. Sebastian Lee başlangıç metodunda I., II., III., IV., V., VI ve pus pozisyonuna yönelik gam ve pozisyonlar arası geçişlerin olduğu etüt çalışmalarına yer verilmiş, Werner başlangıç

metodunda ; I., II., III., IV., V., VI., VII. pozisyonlara ayrıca I. ve IV. geçişli ile I. III. ve IV geçişli pozisyonların kullanıldığı çalışmalara yer verilmiştir.

4.3.9. Metotlarda Yer Alan Ritimsel Öğeler ve Ölçü Sayılarına İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Tablo 4.3. Metotlarda kullanılan ölçü sayılarının dağılımı

METOTLAR	KULLANILAN ÖLÇÜ SAYILARI									
	2/4	3/2	3/4	3/8	4/4	6/4	6/8	9/8	12/8	2/2 (Sebare)
Dotzauer	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
S. Lee	*		*	*	*		*			
Werner	*			*	*		*			*

Tablo 4.3'e göre Dotzor başlangıç metodunda; 2/4, 3/4, 4/4, 3/2, 3/4, 3/8, 6/4, 6/8, 9/8, sebare ve 12/8'lik ölçü sayılarının, Sebastian Lee başlangıç metodunda; 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 ve 6/8'lik ölçü sayılarının ve Werner başlangıç metodunda; 2/4, 3/4, 4/4, sebare, 3/8, 6/8' lik ölçü sayılarının kullanıldığı tespit edilmiştir.

4.3.10. Metotlarda Yer Alan Etüt ve Alıştırılmalarda Kullanılan Majör ve Minör Tonlara İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Tablo 4.4. *Metotlarda kullanılan tonların dağılımı*

KULLANILAN TONLAR	METOTLAR		
	Dotzauer	S. Lee	J. Werner
Do majör	*	*	*
Sol majör	*	*	*
Mi minör	*	*	*
Re majör	*	*	*
Re minör	*	*	*
Si minör	*	*	*
La majör	*	*	*
Fa diyez minör	*	*	*
Sol minör	*	*	*
Fa majör	*	*	*
Mi bemol majör	*	*	*
Fa minör		*	*
Mi majör		*	*
Re bemol majör			*
Sol bemol majör			*
Do diyez minör		*	*
Mi bemol minör			*
Sol diyez minör			*
La minör	*	*	*
La bemol majör		*	*
Si majör			*
Si bemol majör	*	*	*
Si bemol minör			*
Do minör	*	*	*

Tablo 4.4.'e göre Dotzauer başlangıç metodunda sırasıyla; Do majör, Sol majör, Fa majör, Si bemol majör, Mi bemol majör, Re majör, La majör, La minör, Mi minör, Si minör, Re minör, Sol minör ve Do minör tonlarında, Sebastian Lee başlangıç metodunda sırasıyla; Do majör, La minör, Sol majör, Mi minör, Re majör, Si minör, Fa majör, Re minör, Si bemol majör, Sol minör, La majör, Fa diyez minör, Mi majör, Do diyez minör, Mi bemol majör, Do minör, La bemol majör, Fa minör tonlarında ve Werner başlangıç metodunda sırasıyla; Do majör, Sol majör, Mi minör, Re majör, Re minör, Si minör, La majör, Fa diyez minör, Fa diyez majör, Sol minör, Fa majör, Mi

bemol majör, Fa minör, Mi majör, Re bemol majör, Sol bemol majör, Do diyez minör, Mi bemol minör, Sol diyez minör, La minör, La bemol majör, Si majör, Si bemol majör, Si bemol minör, Do minör tonalitelerinde gam ve etüt çalışmalarına yer verildiği görülmektedir.

4.3.11. Metotlarda Kullanılan Hız ve Nüans Terimlerine İlişkin Bulguların Karşılaştırılması

Tablo 4.5. Metotlarda kullanılan hız terimlerinin dağılımı

HIZ TERİMLERİ	METOTLAR		
	Dotzauer	S. Lee	J. Werner
Adagio	*		
Adagio mo non troppo		*	
Adagio sostenuto			*
Allegro	*		
Allegretto	*	*	*
Allegrezza			*
Allegro Agitato		*	
Allegro Non Troppo	*		
Allegro grazioso		*	
Allegro Moderato	*	*	*
Andante	*	*	*
Andantino		*	
Andante affettuoso		*	
Andante Cantabile		*	
Andante Con Moto	*	*	
Cantabile Energico		*	
Cantabile		*	
Giocoso	*		
Largo	*		
Lento	*		
Lento Assai		*	
Lento Mesto		*	
Moderato	*	*	*
Tempo Ad Libitum	*		*
Tempo Di Minuetto		*	
Vivace			*

Tablo 4.5'e göre Dotzauer başlangıç metodunda; Lento, Andante, Largo, Adagio, Moderato, Allegretto, Allegro moderato, Andante con moto, Tempo di Minuetto, Giocoso, Allegro, Allegro non troppo, Sebastian Lee başlangıç metodunda;

Lento assai, Andante, Andantino, Allegretto, Allegro moderato, Andante con moto, Andante cantabile, Allegro agitato, Adagio ma non troppo, Moderato, Allegretto grazioso, Andante affettuoso, Lento mesto, Tempo di Minuetto, Cantabile energico, Cantabile, Werner başlangıç metodunda; Moderato, Allegro moderato, Allegretto, Andante, Andantino, Allegrezza, Adagio sostenuto, Vivace, Tempo ad libitum gibi hız terimleri kullanıldığı görülmektedir.

Tablo 4.6. *Metotlarda kullanılan nüans terimlerinin dağılımı*

NÜANS TERİMLERİ	METOTLAR		
	Dotzauer	S. Lee	J. Werner
Cresendo	*		*
De crescendo	*		*
Dolce		*	*
Espressivo		*	*
Forte	*	*	*
Fortepiano	*	*	
Forzando			*
Grazioso		*	
Leggiero			*
Legato			*
Loure		*	
Marcato			*
Mezzo forte	*	*	*
Mezzo piano			*
Piano	*	*	*
Poco			*
Tenuto			*
Tranguillo			*
Sempre	*		
Simile		*	
Sf		*	
Sp	*		

Tablo 4.6'ya göre Dotzauer başlangıç metodunda; forte, piano, mezzoforte, sempre, fortepiano, crescendo, de crescendo ve sp, Sebastian Lee başlangıç metodunda; piano, forte, mezzoforte, fortepiano, dolce, simile, grazioso, loure, espressivo ve sf, Werner başlangıç metodunda forte, mezzoforte, piano, dolce,

espressivo, crescendo, de crescendo, mezzopiano, marcato, tranquillo, leggiero, tenuto, poco, legato, forzando gibi nüans terimleri kullanıldığı görülmektedir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde, araştırmanın bulgular ve yorumlar kısmında elde edilen verilere yönelik olarak ulaşılan sonuçlar ve bu sonuçlar doğrultusunda geliştirilen önerilere yer verilmiştir. Araştırmada sonuç ve öneriler, alt problemlerin sırasına göre oluşturulmuştur.

5.1. Sonuçlar

5.1.1. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Ana bilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotları Hangileridir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar

Türkiye’deki 10 üniversitenin eğitim fakültesi müzik eğitimi ana bilim dallarından elde edilen bulgular doğrultusunda ilk 3 metodun; Friedrich Dotzauer (Violoncello Method Volume I), Sebastian Lee (Praktische Violoncello-Schule Op.30) ve Joseph Werner (Praktische Violoncell Schule) olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

5.1.2. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar

Dotzauer başlangıç metodu:

- Viyolonselde yer alan bölümlerin ve parçaların tanıtımına yönelik bilgilere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Viyolonsel tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bilgilere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Yay tutuşu ve yay tekniklerinin kullanımına ilişkin yapılan incelemede, yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken kolumuzun duruş şeklinin nasıl olması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Bütün tellerde yay çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

- Sol el teknikleri açısından I. pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda ve Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Metoda I. pozisyonda Re telinden başlanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Bütün tellerde parmak egzersizlerine, parmak tutma tekniği ve farklı aralıklarda atlamalı ses çalışmalarına, yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı çalışmalara, çeşitli bağlı çalma ve iki notaya aynı anda basmaya yönelik çalışmalara, staccato tekniği ve akor çalışmalarına, farklı tonlarda gam ve akor çalışmalarına, sadece I. pozisyona yönelik çalışmalara yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Kullanılan pozisyonun sadece I. pozisyon olduğu sonucuna ulaşılmıştır.
- Ritimsel öğeler ve ölçü sayıları bakımından 2/4, 3/4, 4/4, 3/2, 3/4, 3/8, 6/4, 6/8, 9/8, 12/8 ve sebare ölçü sayılarının kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Do majör, Do minör, Re majör, Re minör, Mi minör, Mi bemol majör, Fa majör, Sol majör, Sol minör, La majör, La minör, Si minör, Si bemol majör tonlarında gam ve etüd çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Lento, Andante, Largo, Adagio, Moderato, Allegretto, Andante sostenuto, Allegro moderato, Andante con moto, Tempo di Minuetto, Giocoso, Allegro, Allegro non troppo gibi hız terimleri ile forte, piano, mezzoforte, sempre, fortissimo, crescendo, de crescendo ve sp gibi nüans terimleri kullanılmıştır.

Sebastian Lee başlangıç metodu:

- Viyolonselde yer alan bölümlerin ve parçaların tanıtımına yönelik bilgilere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Viyolonsel tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bilgilere yer verilmediği sonucuna ulaşılmıştır.
- Yay tutuşu ve yay tekniklerinin kullanımına ilişkin yapılan incelemede, başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması, teller üzerinde yayın nasıl durması ve teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Bütün tellerde yay çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

- Sol el teknikleri açısından I. pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda ve Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Metoda I. pozisyonda Sol telinden başlanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Bütün tellerde parmak egzersizlerine, farklı aralıklarda atlamalı ses çalışmalarına, yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı çalışmalara, bağlı çalma ve iki notaya aynı anda basmaya yönelik çalışmalara, detache, staccato, spiccato, arpej, tril, pizzicato tekniğine yönelik çalışmalara, farklı tonlarda gam ve etüt çalışmalarına, farklı birçok pozisyonda çalışmalara, iki viyolonsel için etütlere, anahtarlar arası geçişin olduğu çalışmalara yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Kullanılan pozisyonların, I., II., III., IV., V., VI. ve pus pozisyonu olduğu sonucuna ulaşılmıştır.
- Ritimsel öğeler ve ölçü sayıları bakımından, 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 ve 6/8'lik ölçü sayılarının kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Do majör, Do minör, Do diyez minör, Re majör, Re minör, Mi majör, Mi minör, Mi bemol majör, Fa majör, Fa minör, Fa diyez minör, Sol majör, Sol minör, La majör, La minör, La bemol majör, Si minör ve Si bemol majör tonlarında gam ve etüd çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Lento assai, Andante, Andantino, Allegretto, Allegro moderato, Andante con moto, Andante cantabile, Andante sostenuto, Allegro agitato, Adagio ma non troppo, Moderato, Allegretto grazioso, Andante affettuoso, Lento mesto, Tempo di Minuetto, Cantabile energico, Cantabile gibi hız terimleri ile piano, forte, mezzoforte, fortissimo, dolce, simile, grazioso, loure, espressivo ve sf gibi nüans terimleri kullanılmıştır.

Joseph Werner başlangıç metodu:

- Viyolonselde yer alan bölümlerin ve parçaların tanıtımına yönelik bilgilere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Viyolonsel tellerinin isimlendirilmesi ve ses genişliğine göre kullanılan anahtarların belirlenmesine ilişkin bilgilere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Yay tutuşu ve yay tekniklerinin kullanımına ilişkin yapılan incelemede, başlangıç aşamasında parmakların yay topuğunda nasıl durması, teller üzerinde

yay tutuşunun nasıl olması, teller üzerinde yayı itip-çekme hareketlerini gerçekleştirirken parmakların ve sağ kolun nasıl durması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

- Bütün tellerde yay çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Sol el teknikleri açısından I. pozisyonda, I. Pozisyonda açık konumda, IV. Pozisyonda ve Pus pozisyonunda parmakların tuşe üzerinde nasıl durması gerektiğine ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Metoda I. pozisyonda Re telinden başlanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Bütün tellerde parmak egzersizlerine, parmak tutma tekniğine, çeşitli bağlı çalışmalara, yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı çalışmalara, iki viyolonsel için çalışmalara, detache, staccato ve arpej tekniğine yönelik çalışmalara, çeşitli aralıklarda atlamalı ses çalışmalarına, farklı tonlarda gam ve etüt çalışmalarına, farklı birçok pozisyonda çalışmalara, açık ve kapalı konumda parmak egzersizlerine yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Kullanılan pozisyonların; I. Pozisyon, IV. Pozisyon, I.ve IV. Geçişli Pozisyon, III. Pozisyon, I. III. ve IV. Geçişli Pozisyon, II. Pozisyon, V. Pozisyon, VI. Pozisyon ve VII. Pozisyon olduğu sonucuna ulaşılmıştır.
- Ritimsel öğeler ve ölçü sayıları bakımından 2/4, 3/4, 4/4, sebare, 3/8, 6/8'lik ölçü sayılarının kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Do majör, Do diyez minör, Re majör, Re minör, Re bemol majör, Mi majör, Mi minör, Mi bemol majör, Mi bemol minör, Fa majör, Fa diyez majör, Fa diyez minör, Sol majör, Sol minör, Sol bemol majör, Sol diyez minör, La majör, La bemol majör, Si minör tonalitelerinde gam ve etüt çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Moderato, Allegro moderato, Allegretto, Andante, Andantino, Allegrezza, Adagio sostenuto, Vivace, Tempo ad libitum gibi hız terimleri ile forte, mezzoforte, piano, dolce, espressivo, crescendo, de crescendo, mezzopiano, marcato, tranquillo, leggiero, tenuto, poco, legato, forzando gibi nüans terimleri kullanılmıştır.

5.1.3. Türkiye’de Eğitim Fakültelerinde Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının İçeriksel Bakımdan Karşılaştırmalı Analiz Sonuçları Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Sonuçlar

- Viyolonselın fiziksel yapısına yönelik yapılan karşılaştırmada üç (Dotzauer, S. Lee ve Werner) başlangıç metodunda viyolonselın fiziksel yapısında yer alan bölümlerin ayrı ayrı açıklandığı ve üç metot da bu açıklamaların benzerlik gösterdiği tespit edilmiştir.
- Viyolonselde kullanılan tel ve anahtarlara ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında viyolonselın registierine (ses genişliği) göre kullanılan açkılara ve 4. Çizgi Fa, 4. Çizgi Do, 2.Çizgi Sol anahtarına ilişkin üç oktavı içeren gamlara yer verilirken, Sebastian Lee başlangıç metodunda yer verilmediği sonucuna ulaşılmıştır.
- Yay tutuşuna ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer, S. Lee ve Werner başlangıç metotlarının hepsinde yay tutuşuna ilişkin görsellere yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Sol el görsellerine ilişkin karşılaştırmada üç başlangıç metodunda I. pozisyonu tanıtıcı görseller aynı olmasına rağmen diğer pozisyonlara yönelik tanıtıcı görsellerin farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Metot da yer alan boş tel yay çalışmalarına ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında boş tel yay çalışmasına Re telinden başlanılırken, Sebastian Lee başlangıç metodunda Sol telinde başlanılmıştır. Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında yay çalışmasına aynı telden başlanmasına rağmen diğer tellere geçiş sırası bakımından farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Metotların hangi tel ve hangi pozisyondan başladığına ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarının aynı telden, Sebastian Lee başlangıç metodunun farklı telden başladığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Sağ el ve sol tekniklerinin bir arada kullanılmasına ilişkin karşılaştırmada, farklı tonlarda gam ve etüt çalışmalarına, atlamalı ses ve yayın değişik bölümlerinin kullanıldığı çalışmalara, akor, bağlı çalma ve staccato tekniğine yönelik çalışmalara Dotzauer, Sebastian Lee ve Werner başlangıç metotlarının üçünde, detache, pizzicato ve arpej tekniğine yönelik çalışmalara sadece Sebastian Lee

ve Werner başlangıç metotlarında, parmak tutma tekniğine yönelik çalışmalara sadece Dotzauer ve Werner başlangıç metotlarında, iki notaya aynı anda basmaya yönelik çalışmalara S. Lee ve Dotzauer başlangıç metotlarında, tek ses, çift ses tril ve spiccato çalışmaları sadece S. Lee başlangıç metodunda, açık ve kapalı konumda parmak egzersizlerine sadece J. Werner başlangıç metodunda yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

- Metotlarda kullanılan pozisyonlara ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer başlangıç metodunda sadece I. pozisyonun, Sebastian Lee başlangıç metodunda I., II., III., IV., V., VI. ve pus pozisyonlarının, Werner başlangıç metodunda ; I., II., III., IV., V., VI., VII. pozisyonlarının ayrıca I.ve IV. geçişli ve I. III. ve IV geçişli pozisyonların kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Metotlarda yer alan ritimsel öğeler ve ölçü sayılarına ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer başlangıç metodunda, 2/4, 3/4, 4/4, 3/2, 3/4, 3/8, 6/4, 6/8, 9/8, 12/8 ve sebare ölçü sayılarının, Sebastian Lee başlangıç metodunda, 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 ve 6/8'lik ölçü sayılarının, Werner başlangıç metodunda, 2/4, 3/4, 4/4, sebare, 3/8, 6/8'lik ölçü sayılarının kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Metotlarda yer alan etüt ve alıştırmalarda kullanılan tonlar ve ilgili gamlara ilişkin karşılaştırmada, Dotzauer başlangıç metodunda, Do majör, Sol majör, Fa majör, Si bemol majör, Mi bemol majör, Re majör, La majör, La minör, Mi minör, Si minör, Re minör, Sol minör ve Do minör tonlarında, Sebastian Lee başlangıç metodunda, Do majör, La minör, Sol majör, Mi minör, Re majör, Si minör, Fa majör, Re minör, Si bemol majör, Sol minör, La majör, Fa diyez minör, Mi majör, Do diyez minör, Mi bemol majör, Do minör, La bemol majör, Fa minör ve tonlarında, Werner başlangıç metodunda, Do majör, Sol majör, Mi minör, Re majör, Re minör, Si minör, La majör, Fa diyez minör, Fa diyez majör, Sol minör, Fa majör, Mi bemol majör, Fa minör, Mi majör, Re bemol majör, Sol bemol majör, Do diyez minör, Mi bemol minör, Sol diyez minör, La minör, La bemol majör, Si majör, Si bemol majör, Si bemol minör, Do minör tonlarında gam ve etüt çalışmalarına yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Dotzauer başlangıç metodunda Lento, Andante, Largo, Adagio, Moderato, Allegretto, Andante sostenuto, Allegro moderato, Andante con moto, Tempo di Minuetto, Giocoso, Allegro, Allegro non troppo gibi hız terimleri ile forte,

piano, mezzoforte, sempre, fortepiano, crescendo, de crescendo ve sp gibi nüans terimleri, Sebastian Lee başlangıç metodunda Lento assai, Andante, Andantino, Allegretto, Allegro moderato, Andante con moto, Andante cantabile, Andante sostenuto, Allegro agitato, Adagio ma non troppo, Moderato, Allegretto grazioso, Andante affettuoso, Lento mesto, Tempo di Minuetto, Cantabile energico, Cantabile gibi hız terimleri ile piano, forte, mezzoforte, fortepiano, dolce, simile, grazioso, loure, espressivo ve sf gibi nüans terimleri ve Werner başlangıç metodunda Moderato, Allegro moderato, Allegretto, Andante, Andantino, Allegrezza, Adagio sostenuto, Vivace, Tempo ad libitum gibi hız terimleri ile forte, mezzoforte, piano, dolce, espressivo, crescendo, de crescendo, mezzopiano, marcato, tranquillo, leggiero, tenuto, poco, legato, forzando gibi nüans terimlerinin kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

5.2. Öneriler

Elde edilen bulgular doğrultusunda Türkiye’de eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dallarında bireysel çalgı viyolonsel derslerinde birçok başlangıç metodundan yararlanıldığı ve ilk üç sırada F. Dotzauer, S. Lee ve J. Werner metotlarının olduğu tespit edilmiştir.

- Başlangıç aşamasındaki öğrencilerin karşılaştıkları fiziksel ve teknik sorunlar doğrultusunda bu metotlardan yararlanmanın faydalı olacağı düşünülebilir.
- En çok kullanılan başlangıç metotlarının öğrencilerin başarı düzeyine etkisine yönelik çalışmalar yapılabilir.
- En çok kullanılan başlangıç metotlarının hangi özelliklerinden dolayı daha çok tercih edildiğine yönelik araştırmalar yapılabilir.
- Başlangıç metotları ve devamını teşkil eden metotların, öğretim yöntem ve teknikleri bakımından aralarındaki ilişkisel durum değerlendirilebilir.
- Bu tür araştırmalardan elde edilecek sonuçlardan yola çıkarak müzik eğitimi anabilim dalları viyolonsel eğitimi programlarına yönelik öğretim yöntem ve teknikleri düzenlenebilir.
- Türkiye’de müzik eğitimi anabilim dallarında viyolonsel eğitiminin durumuna ilişkin yapılacak olan çalışmalarda kaynak olarak kullanılabilir.

KAYNAKÇA

- Abacı, O. (2007). *Temel Sanat Eğitimi*, İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Büyükaksoy, F. (1997). *Keman Eğitiminde İlkeler ve Yöntemler*. Ankara: Armoni Ltd. Şti.
- Çalışır, F. (2004). *Müzik Dili Sözlüğü*. Ankara: Ataçğ Sanatevi.
- Demirci, B. (2009). *2006 İlköğretim Müzik Dersi 6. Sınıf Öğretim Programı, Öğretmen Kılavuz Kitabı ve Öğrenci Çalışma Kitaplarının Uygulamadaki Görünümüne Yönelik Değerlendirilmesi*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Dotzauer, F. “*Violoncello Method Volume I*”
- Ertürk, S. (1972). *Eğitimde Program Geliştirme*, Ankara: Yelkentepe Yayınları.
- Göbelez, C. (1996). *Çalgılar Dünyasında Keman*. İstanbul: Lizst Müzikeyi Yayınları.
- Günay, E.ve Özdemir, M.A. (2006) *Müzik Öğretimi Teknolojisi ve Materyal Geliştirme*, İstanbul: Bağlam Yayıncılık.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Küçüköncü, H. Y. (2010) *Genel Müzik Kültürü Öğretimi*, Ankara: Efil Yayınevi.
- Lee, S. “*Praktische Violoncello-Schule Op.30*”
- Parasız, G. (2009). *Keman Öğretiminde Kullanılmakta Olan Çağdaş Türk Müziği Eserlerinin Seslendirilmesine Yönelik Oluşturulan Hazırlayıcı Alıştırmaların İşgörsellik ve Etkililik Yönünden İncelenmesi*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Sakar, H. (1997). *Viyolonsele Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metodların Dökümü ve Bunların Analizi*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi), İzmir: 9 Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
- Say, A. (2002). *Müzik Sözlüğü*, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Say, A. (2010). *Müzik Nedir, Nasıl Bir Sanattır?* İstanbul: Evrensel Basım Yayın.

- Straeten, Edmund S. J. Van Der (1976). *History Of The Violoncello, The Viol Da Gamba, Their Precur-Sors And Collateral Instruments Volume II*. Newyork: AMS Press Inc Yayınevi.
- Suzuki, S. “*Cello School Volume I*”
- Uçan, A. (2005). *İnsan ve Müzik, İnsan ve Sanat Eğitimi*, Ankara: Evrensel Müzikeyi.
- Uçan, A. (2005). *Müzik Eğitimi Temel Kavramlar-İlkeler-Yaklaşımlar ve Türkiye’deki Durum*, Ankara: Evrensel Müzikeyi
- Uçan, A. (1994). *Müzik Eğitimi Temel Kavramlar- İlkeler- Yaklaşımlar*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları
- Werner, J. “*Praktische Violoncell Schule*”
- Wasielewski, Wilhelm Joseph Von (1894). *The Violoncello And Its History* (Çev. İsobella S. E. Stigano). Newyork: a Pranava Books.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin Yayıncılık.

EKLER

ÖĞRETİM ELEMANI ANKETİ

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
KAZIM KARABEKİR EĞİTİM FAKÜLTESİ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANABİLİMDALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

ANKET UYGULAMASI

Bu anket formu; “Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarındaki Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Başlangıç Metotlarının Karşılaştırmalı Analizi” adlı tez çalışmasına yönelik hazırlanmıştır. Durum tespitine ilişkin olarak hazırlanan sorular araştırmaya dair verilerin bir bölümünü elde etmek amacı ile oluşturulmuştur.

Anket sorularından elde edilecek veriler, sadece bu araştırma için kullanılacak olup; her türlü kişisel bilgiler gizli tutulacaktır.

Desteğiniz için teşekkür eder, saygılar sunarım.

Araştırmacı
Ahmet FELEK

ÜNİVERSİTE:

FAKÜLTE :

BÖLÜM :

KULLANDIĞINIZ BAŞLANGIÇ METODLARI NELERDİR (En sık kullanılanı en az kullanılanına doğru sıralayınız)?

1

2

3

4

5

ÖZGEÇMİŞ

Ahmet FELEK 1980 yılında Ordu'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ordu'da tamamladıktan sonra 2003 yılında Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalında lisans eğitimine başladı. 2007 yılından itibaren Erzurum Evren Paşa İlköğretim okulunda müzik öğretmeni olarak meslek hayatına devam etmektedir.

Küçük yaşlardan itibaren ilgi duyduğu müziğe, ilkokul yıllarında okul koro etkinliklerinde bağlama çalarak başladı ve üniversite eğitimine kadar olan süreçte Ordu ilinin önde gelen müzik öğretmenleri ile beraber Ordu Belediye Konservatuvarında çalışmalarda bulunmuştur.

Lisans eğitimine başladıktan sonra batı müziğinin önemli eşlik enstrümanlarından olan violoncello(çello) üzerine eğitim almaya başladı ve Atatürk Üniversitesi'nin değerli öğretim üyeleri ile beraber üniversitenin etkinliklerine bu enstrümanla katıldı. Bunlardan bazıları; Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ile üniversitenin açılış konseri, Viyana Üniversitesi korusu ve European Voices İstanbul korolarından oluşan karma koro konseri, batı müziği orkestra konserleri, halk müziği konserleri.

Şu an hala Evren Paşa ilköğretim okulunda çalışmakta ve hedeflerinin önemli adımlarından biri olan yüksek lisans programıyla akademik kariyerine başlamak istemektedir.